

filosophική λιθος

Τ. 155 - ΕΤΟΣ 35^ο - ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ-ΜΑΡΤΙΟΣ 2015 - 3,00

**Οι μυστικές
δυνάμεις
των πυραμίδων**

**Η πραγματικότητα
των
ασράτων
κόσμων**

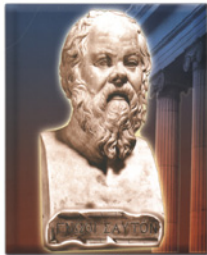
**Ιεροποιήστε
τον
χρόνο
σας**

Η ΜΥΣΤΙΚΗ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ ΤΟΥ

ΣΩΚΡΑΤΗ

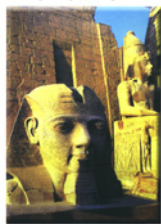
Fernand Schwarz

ΘΗΒΕΣ

Η ΠΟΛΗ ΤΩΝ ΘΕΩΝ

Jorge Angel Livraga Rizzi

Η ΜΥΣΤΙΚΗ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ ΤΟΥ ΠΛΑΤΩΝΑ

Σταύρος Παπαδόπουλος

Λένα Π. Μπλαβάτσκι

Απομνημονεύματα

MARY K. NEFF

Τα 3 Κέντρα του Μυστηρίου

ΑΝΘΡΩΠΟΣ - ΚΟΣΜΟΣ - ΘΕΟΣ

F. A. PLANAS

Πρακτικές Συμβουλές για ΑΥΤΟΓΝΩΣΙΑ

Delia Steinberg Guzmán

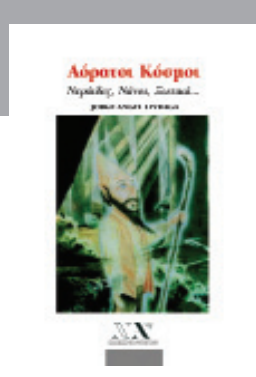
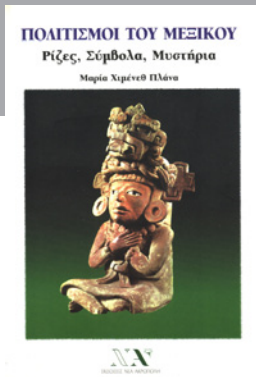
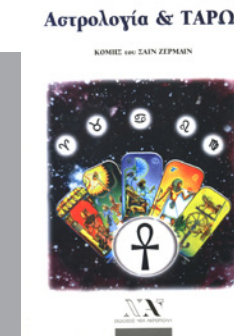
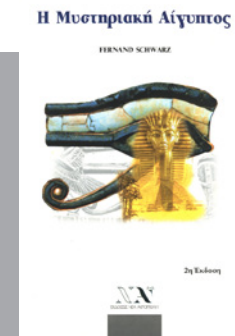
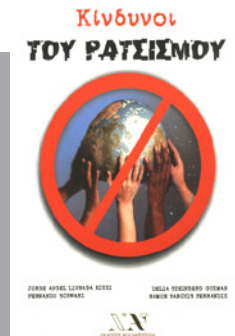
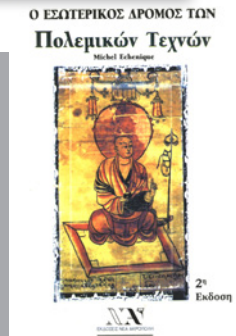
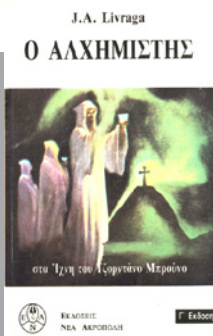
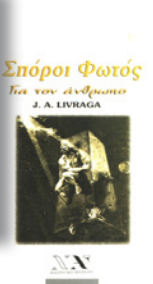
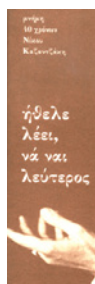
ΤΙΤΛΟΙ:

a. ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΝΕΑ ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ

- ΑΝΚΟΡ Ο ΜΑΘΗΤΗΣ - ΤΟ ΤΕΛΟΣ ΤΗΣ ΑΤΛΑΝΤΙΔΑΣ
Jorge Angel Livraga Rizzi
- ΠΑΙΧΝΙΔΙΑ ΣΤΟΝ ΚΑΘΡΕΦΤΗ
Delia Steinberg Guzmán
- ΕΠΙΛΟΓΗ ΓΡΑΠΤΩΝ ΤΗΣ Ε.Π. ΜΠΛΑΒΑΤΣΚΥ
(3 τόμοι)
W. Gutdeutsch
- ΕΠΙΛΟΓΗ ΟΜΙΛΙΩΝ ΣΤΗ ΝΕΑ ΑΚΡΟΠΟΛΗ
Jorge Alvarado Planas
- ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΣΤΗ ΣΟΦΙΑ ΤΗΣ ΑΝΑΤΟΛΗΣ
Jorge Alvarado Planas
- ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΙΤΙΑΣ ΤΗΣ ΑΡΧΗΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΕΝΟΣ
Jordano Bruno
- Η ΝΕΑ ΑΝΘΡΩΠΟΛΟΓΙΑ
F. Schwarz
- ΟΥΤΑΡΑ ΓΚΙΤΑ, Η Μύηση του Αρζούνα
- ΤΟ ΚΥΜΒΑΛΕΙΟ

...και άλλα

mini books

βιβλία και περιοδικά από τις Εκδόσεις

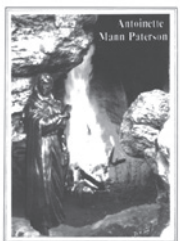
β. ΣΕΙΡΑ "ΜΑΡΓΑΡΙΤΑΡΙΑ ΣΟΦΙΑΣ" - mini books

- Η ΖΩΗ ΜΕΤΑ ΤΟ ΘΑΝΑΤΟ, Jorge Angel Livraga Rizzi
- Η ΑΙΣΘΗΤΙΚΗ ΤΟΥ ΧΑΟΥΣ, Jorge Alvarado Planas
- Ο ΧΑΡΑΚΤΗΡΑΣ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΑ ΑΣΤΡΑ, Delia S. Guzmán
- Ο ΑΡΧΑΙΟΤΕΡΟΣ ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ & Ο ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΟΣ ΗΛΙΑΚΟΣ ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ, Jorge Alvarado Planas - Θεοδόρα Μαρτζούκου
- Η ΨΥΧΗ ΣΤΑ ΟΡΦΙΚΑ ΜΥΣΤΗΡΙΑ, Jorge Alvarado Planas
- Η ΘΕΡΑΠΕΥΤΙΚΗ ΔΥΝΑΜΗ ΤΩΝ ΠΙΕΤΡΑΔΙΩΝ, J. Alvarado Planas
- Η ΑΠΟΚΡΥΦΗ ΖΩΗ ΤΩΝ ΦΥΤΩΝ, Jorge Alvarado Planas
- ΟΙ ΑΡΧΑΙΟΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΙ ΚΑΙ ΟΙ ΕΞΩΤΗΡΙΟΙ, Jorge A. Livraga Rizzi
- ΤΑ ΑΡΩΜΑΤΑ ΣΤΗ ΖΩΗ ΜΑΣ, Maria Nuria Jimenez Planas
- Ο ΡΟΛΟΣ ΤΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ ΣΤΗΝ ΤΡΙΤΗ ΧΙΛΙΕΤΙΑ, J. A. Livraga

...και άλλα

Οι Άπειροι Κόσμοι του G. Bruno

ΠΡΟΣ ΕΝΑ ΝΕΟ Μεσαίωνα

Επιθυμείτε να γίνετε συνδρομητής στο περιοδικό μας;

Επωφεληθείτε από την έκπτωση και ο ταχυδρόμος θα το φέρνει στο σπίτι σας!

Συμπληρώστε μια ταχυδρομική επιταγή (στα ΕΛΤΑ της περιοχής σας) με τα στοιχεία σας και τα στοιχεία του παραλήπτη όπως παρακάτω:

ΑΠΟΣΤΟΛΕΑΣ:
Όνομα
Επίθετο
Διεύθυνση
Ταχ. Κωδ.
Τηλέφωνο/e-mail

ΠΑΡΑΛΗΠΤΗΣ:
Παντελής
Βεκλής
Αγ. Μελετίου 29
Αθήνα, Τ.Κ. 11361

Κόστος συνδρομής:
10,00 euro για 4 τεύχη:
1 Έτος

Για περισσότερες πληροφορίες επικοινωνήστε στο τηλέφωνο:
210 8810830

Τα τεύχη του περιοδικού μας αποτελούν ανεξάντλητη πηγή πληροφοριών και έμπνευσης για όσους ενδιαφέρονται για την τέχνη, την επιστήμη, τη φιλοσοφία, τον εσωτερισμό & γενικότερα για όλες τις δραστηριότητες που προωθούν την ανθρώπινη καλλιέργεια και εξέλιξη.

Για να τα προμηθεύσετε τακτικά και εύκολα στο σπίτι σας, γραφτείτε συνδρομητές. Είναι ο καλύτερος τρόπος για να επικοινωνούμε τακτικά, αλλά και για να στηρίζετε την ανιδιοτελή προσπάθεια της έκδοσης και κυκλοφορίας ενός φιλοσοφικού περιοδικού στην εποχή μας.

όσεις Νέα Ακρόπολη

φιλοσοφική λίθος

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΦΙΛΟΣΟΦΙΚΗΣ ΕΡΕΥΝΑΣ

Η έκδοση του περιοδικού *φιλοσοφική λίθος* είναι αποτέλεσμα μη αμοιβόμενης εργασίας. Αποτελεί μία εθελοντική προσφορά τόσο από πλευράς αρθρογράφων όσο και των υπολοίπων συνεργατών σε τεχνικά θέματα. Τα άρθρα που δημοσιεύονται είναι προϊόν έρευνας στους χώρους της επιστήμης, της τέχνης, της φιλοσοφίας και της μεταφυσικής. Τα έσοδα από τις πωλήσεις καλύπτουν το κόστος της έκδοσής του.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΝΕΑ ΑΚΡΟΠΟΛΗ

ΑΓ. ΜΕΛΕΤΙΟΥ 29,

ΑΘΗΝΑ 11361

Τηλ. 210 8810830

e-mail: books@nea-acropoli.gr

Πληροφορίες:

www.nea-acropoli.gr

ΕΤΟΣ 35°, ΤΕΥΧΟΣ 155

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ-ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ-ΜΑΡΤΙΟΣ 2015

Εκδότης - Ιδιοκτήτης

Γ.Α. Πλάνας

Διευθύντρια Σύνταξης

Μαρία Χιμένεθ

Υπεύθυνος Ύλης

Γιάννης Βούλγαρης

Ατελιέ

Γ. Βαρελάς, Δ. Γακηλάζος, Κ. Δαϊκίδου

Στοιχειοθεσία - Διόρθωση

Σ. Καλούδη

Δημ. Σχέσεις - Διακίνηση

Π. Βεκρής

Μεταφράσεις

Ι. Μούστρη, Σ. Κουντουρά, Β. Αληζιώτη

Συνεργάτες

Σ. Παττακός, Σ. Κουκουβής, Ν. Τύμη, Π. Βεκρής,

Λ. Αλεξανδράκη, Α. Ράσιου, Γ. Κοτρωνάκης,

Ν. Μπούλια, Ε. Νέσση, Β. Γεωργιοπούλου,

Χ. Κληματσίδας, Μ. Αμπουζέρ, Κ. Δαϊκίδου,

Α. Χατζημπαλάση

Εκτύπωση

Μ. Κατίνας

ΚΩΔ. ΕΝΤΥΠΟΥ: 01-2645

ISSN: 2241-4711

Τα τεύχη του περιοδικού *φιλοσοφική λίθος* διατίθενται δωρεάν στα μέλη του σωματείου της Νέας Ακρόπολης.

περιεχόμενα

α. μόνιμες στήλες

5. Από τον εκδότη
6. Επιστημονικά νέα
8. Copy – paste: Οι 7 εαυτοί
9. Παραβολές: : Ο Ψύλλος και ο Ελέφαντας
22. Πολιτιστική ατζέντα της Νέας Ακρόπολης
35. Εσωτερικός κινηματογράφος: Hogfather
36. 13 χαρακτηριστικά των ανθρώπων
με υψηλό δείκτη συναισθηματικής νοημοσύνης
38. Βιταμίνες για την ψυχή
39. Ήξερες ότι;
41. Βιβλίων παρουσίαση
42. Στο επόμενο τεύχος

β. άρθρα

10. Η ελπίδα
11. Οι μυστικές δυνάμεις των πυραμίδων
16. Η πραγματικότητα των αοράτων κόσμων
26. Ιεροποιείτε τον χρόνο σας
29. Ο Θεραπευτής
32. Ας γελάσουμε

Η κοινωνία μας μπαίνει σ' ένα νέο Μεσαίωνα, όπως έχουν ισχυριστεί κοινωνιολόγοι και φιλόσοφοι τα τελευταία χρόνια. Ήδη από τα τέλη του προηγούμενου αιώνα διακρίνονταν τα σημάδια μιας αλλαγής νοοτροπίας που μπορεί να χαρακτηριστεί ως μεσαιωνική, αλλά στις μέρες μας αυτά σημάδια είναι πλέον φανερά για όλους.

Ο Μεσαίωνας είναι μια περίοδος ανάμεσα σε δύο φωτεινές εποχές της ανθρωπότητας. Πρόκειται, λοιπόν, για μία περίοδο κρίσης και αλλαγής, όπως αυτή που ζούμε σήμερα, στην οποία οι αξίες χάνονται και αφήνουν χώρο σ' ένα γενικό χάος και σκοταδισμό. Ενώ ο προηγούμενος Μεσαίωνας διαδραματίστηκε μόνο στην Ευρώπη, ο νέος Μεσαίωνας αφορά το μεγαλύτερο μέρος του πλανήτη... αφορά τον καθένα από μας.

Να δούμε κάποια από τα χαρακτηριστικά ενός Μεσαίωνα:

Η διάλυση και ο χωρισμός: ο πολιτισμός θρυμματίζεται, οι χώρες διαμελίζονται, οι άνθρωποι απομακρύνονται μεταξύ τους και ο άνθρωπος χάνει τη δική του ακεραιότητα.

Η εναντίωση μεταξύ των χωρισμένων κομματιών φέρνει βία και πόλεμο. Σ' αυτές τις συγκρούσεις ενισχύεται ο φανατισμός και οι διάφορες μορφές φονταμενταλισμού.

Η ανασφάλεια σε όλους τους τομείς: στους δρόμους, στην οικογένεια, στα επαγγελματικά και οικονομικά... η ανασφάλεια στο μέλλον.

Ο φόβος, γιατί όπου υπάρχει ανασφάλεια εμφανίζεται η αδιαλλαξία και ο φόβος. Υπάρχει φόβος και για την ίδια την επιβίωση.

Μεταναστεύσεις: σήμερα άνθρωποι ξεριζώνονται στην αναζήτηση μιας καλύτερης μοίρας.

Δυσκολίες στις επικοινωνίες: ενώ μοιάζει να υπάρχει μεγαλύτερη επικοινωνία, οι άνθρωποι είναι όλο και πιο μόνοι τους. Τα μέσα μεταφοράς μειώνονται όλο και περισσότερο, ενώ η τεχνολογία μάς επιτρέπει όλο και πιο γρήγορες και εύκολες δυνατότητες.

Τάση προς τις δεισιδαιμονίες και έλλειψη ανεκτικότητας που φτάνει σε ένα «κυνήγι μαγισσών»

Όλα αυτά προκαλούν έντονη αίσθηση μοναξιάς και απομόνωσης.

Εμείς, ως φιλόσοφοι του 21ου αιώνα, δεν μπορούμε να αγνοήσουμε αυτά τα σημάδια των καιρών μας και οφείλουμε να επαναφέρουμε την ενότητα και τη συμβίωση, την ηρεμία, τη γνώση και την αληθινή ανθρώπινη επικοινωνία.

Αυτό είναι ένα έργο που χρειάζεται να κάνει ο καθένας ατομικά αλλά και όλοι μαζί, γιατί όλοι έχουμε ανάγκη από τους συνανθρώπους μας και, όπως είπε ο Καντ, ο μοναδικός τρόπος να τελειοποιείται ο άνθρωπος είναι να ζει μέσα στην κοινωνία. Έτσι, ας αναπτύξουμε μεγαλύτερη ανεκτικότητα στο διαφορετικό και μεγαλύτερο σεβασμό σε όλους εκείνους που δεν μοιάζουν με εμάς και έχουν διαφορετικές απόψεις. Ενώ στο Μεσαίωνα επικρατούν η αδιαλλαξία και ο φανατισμός, ας επιδείξουμε εμείς πράξεις γενναιοδωρίας και δικαιοσύνης.

Αν ο Μεσαίωνας είναι μια ενδιάμεση περίοδος μεταξύ δύο φωτεινών εποχών, αρμόζει σε μας να κρατήσουμε αξίες και γνώσεις, ως σπόρους για το μέλλον. Έτσι, οι επόμενες γενιές θα μπορούν να κτίσουν έναν καλύτερο κόσμο, πιο όμορφο και πιο δίκιο.

editorial

Μετά από 35
συνεχόμενα χρόνια
έκδοσης του περιο-
δικού Νέα Ακρόπο-
λη συνεχίζουμε να
αναζητούμε τη φι-
λοσοφική λίθο...

Όλα τα παραπά-
νω δεν αποτελούν
πλέον για μας δια-
νοητικές αλήθειες,
αλλά έναν τρόπο
ζωής, που βελτιώ-
νει καθημερινά τον
εαυτό μας και τον
κόσμο.

Το αλχημικό έργο
βρίσκεται σε εξέλι-
ξη...

επιστημονικά
νέα
και άλλα...

Εκεί που η
επιστήμη
συναντάει
την εσωτερική
φιλοσοφία

Η Χάθα Γιόγκα «γυμνάζει» το μυαλό

Τις νοητικές επιδόσεις των ηλικιωμένων φαίνεται ότι τονώνει η ήπια γιόγκα, και συγκεκριμένα η λεγόμενη Χάθα (Hatha) γιόγκα. Αμερικανοί επιστήμονες από το Πανεπιστήμιο του Ιλινόις διαπίστωσαν ότι συνεδρίες, μόλις τρεις φορές την εβδομάδα, της εν λόγω σωματικής άσκησης είναι αρκετές για την ενίσχυση της γνωστικής λειτουργίας του εγκεφάλου.

Η Χάθα γιόγκα θεωρείται η βάση όλων των συστημάτων γιόγκα και λόγω του ήπιου

χαρακτήρα της ενδείκνυται για άτομα προχωρημένης ηλικίας ή άτομα που έχουν υποστεί τραυματισμούς. Αποτελείται από παραδοσιακές ασάνες -μία σειρά από δυναμικές και στατικές σωματικές στάσεις εμπνευσμένες από τις φυσικές κινήσεις των ζώων και τη σοφία της φύσης-, αναπνοές, τεχνικές χαλάρωσης, διαλογισμού και αποτοξίνωσης. Οι ασκήσεις της πραγματοποιούνται με ήπια ένταση, αργά και σταδιακά, με στόχο τον απόλυτο έλεγχο των κινήσεων του ασκουμένου.

Στο πείραμα των επιστημόνων διάρκειας οκτώ εβδομάδων έλαβαν μέρος συνολικά 108 ενήλικοι ηλικίας 55-79 ετών, από τους οποίους οι 61 έκαναν μαθήματα Χάθα γιόγκα. Οι υπόλοιποι εθελοντές ακολουθούσαν διαφορετικό πρόγραμμα σωματικής άσκησης, το οποίο περιελάμβανε εκτάσεις (stretching) και ασκήσεις για τόνωση.

Μετά το πέρας των οκτώ εβδομάδων οι εθελοντές υποβλήθηκαν σε ένα τεστ νοητικών επιδόσεων. Φάνηκε λοιπόν ότι η ομάδα της γιόγκα συγκέντρωνε υψηλότερο σκορ (σε ταχύτητα και ακρίβεια) σε ερωτήσεις που αφορούσαν τη μνήμη, τη νοητική ευελιξία και την εναλλαγή δραστηριοτήτων συγκριτικά με το σκορ που είχε συγκεντρώσει πριν από την έναρξη του ειδικού προγράμματος Χάθα γιόγκα.

Η ομάδα του stretching πάλι δεν εμφάνιζε σημαντικές βελτιώσεις ως προς τις γνωστικές επιδόσεις των μελών της.

Σύμφωνα με τους ερευνητές, η ξεκάθαρη διαφοροποίηση μεταξύ των δύο ομάδων δεν σχετιζόταν με την ηλικία, το φύλο, το κοινωνικό status ή κάποιον άλλον δημογραφικό παράγοντα.

«Η Χάθα γιόγκα αποτελεί μια αρχαία πνευματική πρακτική, η οποία βασίζεται στον διαλογισμό, εστιάζει στην αναπνοή ενόσω ο ασκούμενος περνάει από μια σειρά σωματικών στάσεων» εξηγεί η επικεφαλής της μελέτης δρ Νέχα Γκότε. «Η συγκεκριμένη μορφή γιόγκα απαιτεί συγκεντρωμένη προσπάθεια για την επιτυχή κίνηση από τη μία στάση στην επόμενη, γεγονός που σημαίνει καλό και σταθερό έλεγχο σε σώμα και αναπνοή».

Πηγή: tovima.gr

Σ. Χόκινγκ: Το σωματίδιο του Θεού μπορεί να καταστρέψει το Σύμπαν!

Μοιάζει πιο πολύ με σενάριο επιστημονικής φαντασίας ενός χολιγουντιανού blockbuster. Όμως, σύμφωνα με τον διεθνούς φήμης αστροφυσικό, Στέφεν Χόκινγκ, είναι απλά μια εκδοχή μιας επιστημονικής... αστοχίας: το σωματίδιο του Θεού, γνωστό και ως μποζόνιο του Χιγκς, μπορεί να καταστρέψει το Σύμπαν!

Ο Χόκινγκ προειδοποιεί ότι ένα μικρό λάθος από την πλευρά των επιστημόνων μπορεί να φέρει την οριστική καταστροφή.

Σύμφωνα με δηλώσεις του κορυφαίου επιστήμονα, που επικαλείται η Sunday Times, αν οι επιστήμονες ασκήσουν παραπάνω πίεση από όσο πρέπει στο μποζόνιο αυτό θα μπορούσε να προκαλέσει μια «καταστροφική καθυστέρηση κενού», κάτι που θα έκανε τόσο το χρόνο όσο και το χώρο να καταρρεύσουν και μάλιστα «ούτε που θα προλάβουμε να το δούμε».

Πηγή: news.gr

Ανακάλυψαν το σχήμα του Στόουνχετζ με ένα λάστιχο ποτίσματος

Χάριν σε ένα λάστιχο ποτίσματος που είχε μικρότερο μήκος από αυτό που πρέπει, έγινε μια ανακάλυψη που οι αρχαιολόγοι έψαχναν καιρό: το διασημότερο μνημείο της Βρετανίας, το Στόουνχετζ είχε σχήμα κυκλικό.

Το μακραίωνο μυστήριο του νεολιθικού μεγαλιθικού μνημείου σχετικά με το αν οι αρχαίοι λίθοι που το απαρτίζουν αποτελούν έναν πλήρη κύκλο, ίσως βρήκε τη λύση του και μάλιστα με τον πιο ανορθόδοξο τρόπο.

Όλα ξεκίνησαν όταν ένας επιστάτης του αρχαιολογικού χώρου, παρατήρησε πέρσι τον Ιούλιο ότι στα σημεία της νοτιοδυτικής «ανοιχτής» πλευράς του μνημείου, που δεν ποτίζονταν εξαιτίας ενός κοντού σωλήνα, το γρασίδι δεν με- γάλωνε με τον ίδιο ρυθμό από ό,τι στα

υπόλοιπα. Τα σημάδια της ξεραμέ- νης χλόης, που εκτείνονται στο κενό το οποίο σχηματίζεται από το ελλι- πές -σήμερα- τόξο των λίθων, οδή- γησαν τους αρχαιολόγους στην υπό- θεση ότι πρόκειται για τα σημεία πάνω στα οποία ορθώνονταν κάπο- τε πέτρες. Δηλαδή, υπήρχαν οι υπόλοι- ποι λίθοι του μνημείου, το οποίο σχημά- τιζε έναν πλήρη κύκλο.

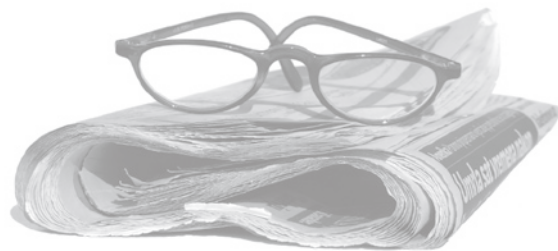
Πηγή: news.gr

Διαβιβάστηκε ηλεκτρονικά εγκεφαλική δραστηριότητα από άνθρωπο σε άνθρωπο!

Πρωτοποριακό πείραμα χρησιμοποιεί το διαδίκτυο για να φέρει σε άμεση επικοινωνία ανθρώπινους εγκεφάλους σε μεγάλη απόσταση.

Για πρώτη φορά μια διεθνής ομάδα νευροεπιστημόνων και μηχανικών ρομποτικής έδειξε ότι είναι δυνατή η άμεση επικοινωνία μεταξύ ανθρώπινων εγκεφάλων μέσω διαδικτύου.

Οι ερευνητές πέτυχαν να μεταφέ- ρουν απευθείας πληροφορίες από τον έναν εγκέφαλο στον άλλο, που απεί- χαν μεταξύ τους περίπου 8.000 χιλιόμε- τρα. Ένας άνθρωπος σκέφτηκε τη λέξη “γεια” στη μια άκρη της Γης και ένας άλ- λος την “άκουσε” μέσα στο δικό του κε- φάλι στην άλλη άκρη του πλανήτη.

Αρχικά, μέσω ηλεκτροεγκεφαλο- γραφήματος, οι ερευνητές “μετέφρα- σαν” τις λέξεις hola και ciao σε δυαδι- κό κώδικα πληροφορικής και έστειλαν τα αποτελέσματα, μέσω ηλεκτρονικού ταχυδρομείου, από την Ινδία στη Γαλ- λία. Εκεί, ένας υπολογιστής μετέφερε το μήνυμα στον εγκέφαλο των “δεκτών” μέσω μη επεμβατικής διακρανιακής δι- έγερσης.

Οι εθελοντές αντιλήφθηκαν αρχικά το μήνυμα ως λάμπσεις φωτός στην περιφερειακή όρασή τους. Οι “δέκτες” τελικά αποκωδικοποίησαν σωστά την πληροφορία του μηνύματος και κατάλαβαν τις σκέψεις-λέξεις που τους έστειλαν από την άλλη άκρη του κόσμου. Ένα δεύτερο παρόμοιο πείραμα διεξήχθη μεταξύ Γαλλίας και Ισπανίας.

Αν και η σχετική νευρο-τεχνολογία βρίσκεται ακόμη σε αρχικά στάδια, ο απώτερος φιλόδοξος στόχος της -που θυμίζει επιστημονική φαντασία- είναι ουσιαστικά η μεταφορά της σκέψης από τον έναν άνθρωπο στον άλλο οπουδήποτε στον κόσμο.

Πηγή: news.gr

Copy - paste

ctrl

c

ctrl

v

Οι 7 εαυτοί

Στη σιωπηλότερη ώρα της νύχτας, καθώς έγερνα μι-σοκοιμάμενος, οι εφτά εαυτοί μου κάθησαν αντά-μα και, ψιθυρίζοντας, έτσι κουβέντια-ζαν:

Πρώτος Εαυτός: Εδώ, σ' αυτό τον τρελό μέσα, κατοίκησα όλα μου ετούτα τα χρόνια, χωρίς άλλο να κάνω παρά ν' ανανεώνω τον πόνο του, τη μέρα, και να ξαναπλάθω τη θλίψη του, τη νύχτα. Δεν αντέχω πια τη μοίρα μου κι επανα-στατώ, από 'δω και πέρα

Δεύτερος Εαυτός: Η δική σου μοίρα είναι καλύτερη από τη δική μου, αδερ-φέ, γιατί δικό μου γραφτό: να 'μαι ο χα-ρωπός εαυτός του τρελού τούτου. Γελώ με το γέλιο του και τραγουδώ, τις ώρες της χαράς του και με τρισφτερωμένα πόδια χορεύω τις λαμπερόσπιθες σκέ-ψεις του. Εγώ θα 'πρεπε να επαναστα-τήσω ενάντια στην υποσταμένη μου ύπαρξη.

Τρίτος Εαυτός: Και τι ν' ακούσε-τε από μένα, τον ερωτοκένταυρο εαυ-τό του, το πυραχτώδικο έμβλημα των άγριων παθών και των φανταστικών επιθυμιών;

Εγώ είμαι: ο ερωτοπλάνταχτος εαυ-τός του – που θα 'πρεπε να σηκώσω πα-

ντιέρα ενάντια στον τρελόν ετούτο.

Τέταρτος Εαυτός: Εγώ, ανάμεσα σε όλους εσάς, είμαι ο πιο δυστυχημένος, γιατί δε μου έλαχε παρά το απεχθές μί-σος κι η ξεθεμελιώστρα αποστροφή. Εγώ θα 'πρεπε, ο όμοιος με καταιγίδα εαυτός – ο γεννημένος στις μαυροσπη-λιές της Κόλασης, να 'μαι ο πρώτος δι-αμαρτυρόμενος, για να υπηρετήσει τον τρελόν ετούτο.

Πέμπτος Εαυτός: Όχι, εγώ θα 'πρε-πε, ο διανοούμενος εαυτός, ο εαυτός της κάθε φαντασίωσης, ο εαυτός της κάθε πείνας και δίψας, ο καταδικασμέ-νος στην, χωρίς αναπαμό, περιπλάνηση, στο κυνηγητό άγνωρων πραγμάτων – κι αδημιούργητων πραγμάτων ακόμα εγώ θά 'πρεπε κι όχι εσείς, να επαναστατή-σω.

Έκτος Εαυτός: Κι εγώ, ο δουλευτά-ρης εαυτός, ο αξιοδάκρυτος εαυτός του μόχθου που, με υπομονής χέρια και πο-λύπαθα μάτια, πλάθω τις μέρες σε ει-κόνες και δίνω στα ασχηματοποίητα στοιχεία καινούργιες κι αιώνιες μορφές – εγώ θα 'πρεπε, ο απομοναχισμένος, να 'μαι ο επαναστάτης ενάντια στον πο-λυπράγμονα τρελόν ετούτο.

Έβδομος Εαυτός: Πόσο παράξενο, να θέτε εσείς όλοι να επαναστατήσετε

ενάντια στον άνθρωπο αυτόν, γιατί κα-θένας σας κι όλοι έχετε να εκπληρώσετε προδιαγραφμένο ρόλο. Αχ! και να μπο-ρούσα να 'μουν ένας σαν εσάς, ένας εαυ-τός με προκαθορισμένη κλήρα! Μα εγώ δεν έχω καμιά.

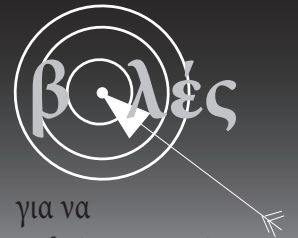
Είμαι ο εαυτός που τίποτα δεν κάνει, κείνος που κάθεται στο αλάλητο, στο πουθενά και στο ουδέποτε, ενόσω εσείς είσαστε απασχολημένοι με την αναδημι-ουργία της ζωής.

Εσείς είσαστε ή εγώ, γείτονες, που θα 'πρεπε να επαναστατήσω;

Όταν ο έβδομος εαυτός μίλησε έτσι, οι άλλοι έξι εαυτοί τον κοίταξαν με οί-κτο μα, χωρίς να πουν τίποτα πια – και καθώς η νύχτα πύκνωνε – ο ένας μετά τον άλλο τράβηξαν για ύπνο τυλιγμένοι μέσα σε μια χαρούμενη εγκαρτέρηση.

Μα ο έβδομος εαυτός απόμεινε γρη-γορώντας σ' ενατενισμό του τίποτα που βρίσκεται πίσω από τα πράγματα, Όλα.

Χαλίλ Γκιμπράν (1883-1931) ποιη-τής, φιλόσοφος και καλλιτέχνης

για να
μαθαίνει κανείς
με την καρδιά και
όχι με το νου

Ο Ψύλλος και ο Ελέφαντας

Μια φορά κι έναν καιρό, ήταν ένας ψύλλος που πίστευε πως ήταν ο βασιλιάς του κόσμου. Μια μέρα, αποφάσισε να πάει για κολύμπι στη θάλασσα. Όμως η δυτική ακτή ήταν πολλά χιλιόμετρα μακριά και μόνος του ο ψύλλος μπορούσε να ταξιδέψει μονάχα μερικά εκατοστά τη φορά. Αν ήθελε να φτάσει στην ακτή πριν πεθάνει, θα χρειαζόταν μεταφορικό μέσο.

Κάλεσε, λοιπόν, τον ελέφαντα του. «Ει, Ελέφαντα, πάμε βόλτα!» Ο ελέφαντας του ψύλλου πήγε κοντά του και γονάτισε. Ο ψύλλος πήδησε πάνω του και δείχνοντας προς τη Δύση, είπε: «Προς τα κει προς την ακτή!» Όμως ο ελέφαντας δεν πήγε δυτικά. Προτιμούσε να κάνει μια βόλτα στο δάσος προς την Ανατολή και αυτό ακριβώς έκανε. Ο ψύλλος, προς μεγάλη του απελπισία, δεν μπορούσε να κάνει τίποτα παρά να το υπομείνει και να περάσει τη μέρα δεχόμενος ραπίσματα στο πρόσωπο από φύλλα και κλαδιά.

Την επόμενη μέρα, ο ψύλλος προσπάθησε να πείσει τον ελέφαντα να τον πάει στο φαρμακείο για να αγοράσει αλοιφή για το πρόσωπό του. Αντί γι' αυτό, όμως, ο ελέφαντας χοροπηδώντας ξεκίνησε για μια μακρινή πορεία προς τα

βουνά, τρομοκρατώντας τον κακόμοιρο τον ψύλλο τόσο πολύ, που δεν μπόρεσε να κοιμηθεί εκείνη τη νύχτα. Τελικά ο ψύλλος έμεινε για μέρες στο κρεβάτι, τρομοκρατημένος από εφιάλτες με βροντές σε βουνίσσιους δρόμους, βέβαιος πως θα γκρεμοτσακιζόταν, ενώ κάθε πρωί ξυπνούσε λουσμένος στον κρύο ιδρώτα.

Μετά από μία εβδομάδα, ο ψύλλος ένωσε αρκετά καλά ώστε να αφήσει το κρεβάτι και γνέφοντας στον ελέφαντα να τον πλησιάσει, σκαρφάλωσε πάνω του λέγοντας: «Δεν είμαι καλά. Σε παρακαλώ, πήγαινε με στο γιατρό». Όμως ο ελέφαντας τράβηξε χαρωπά για τη δυτική ακτή, όπου και πέρασε τη μέρα κολυμπώντας. Ο ψύλλος κόντευε να πνιγεί.

Εκείνη τη νύχτα, όπως καθόταν δίπλα στη φωτιά προσπαθώντας να ξεσταθεί, ο ψύλλος είχε μια ιδέα. Γύρισε προς τον ελέφαντα και του είπε: «Αύριο... εμ... ποια είναι τα δικά σου σχέδια;»

Πιθανόν να αναρωτιέστε ποιο είναι το ηθικό δίδαγμα αυτής της ιστορίας. Απλούστατα, αν είστε ένας ψύλλος που πάει καβάλα σε έναν ελέφαντα, πριν κάνετε σχέδια, ίσως θα ήταν προτιμότερο να μάθετε πρώτα τι έχει στο μυαλό του ο ελέφαντας.

Αυτό είναι πολύ πιο σημαντικό για τη ζωή σας απ' όσο φαίνεται, γιατί, στην πραγματικότητα, είστε ένας ψύλλος στην πλάτη ενός ελέφαντα. Ο ψύλλος της ιστορίας εκπροσωπεί τον συνειδητό νου σας, στον οποίο περιλαμβάνονται η νόηση και η δύναμη της λογικής, οι φιλοδοξίες και οι προσδοκίες σας, οι ιδέες σας, οι σκέψεις, οι ελπίδες και τα σχέδια σας. Με λίγα λόγια, όλα όσα πιστεύετε πως αποτελούν τον εαυτό σας. Ο ελέφαντας είναι ο ασυνείδητος νους σας. Ο πραγματικός εαυτός, που όσο αποφεύγετε να γνωρίσετε τόσο θα επηρεάζει, ερήμην την ζωή σας*

* Σύμφωνα με την μελέτη του εγκεφάλου μέσω ηλεκτρογραφίας, ο συνειδητός νους παράγει κατά μέσο όρο γύρω στις 20 με 40 νευρικές πυροδοτήσεις το δευτερόλεπτο, ενώ ο υποσυνείδητος-ασυνείδητος 20 με 40 εκατομμύρια νευρικές πυροδοτήσεις ανά δευτερόλεπτο. Με άλλα λόγια, μετρώντας τη δραστηριότητα του υποσυνείδητου νου σε σύγκριση με εκείνη του συνειδητού, μιλάμε για μια αναλογία ένα εκατομμύριο προς ένα.

Μια αναλογία που αντιστοιχεί επίσης στο βάρος ενός ελέφαντα έναντι εκείνου -σωστά μαντέψατε- ενός ψύλλου.

Η ΕΛΠΙΔΑ

Κείμενο: Γ. Α. Πλάνας, ιδρυτής της Νέας Ακρόπολης Ελλάδας

Ο σύγχρονος άνθρωπος αποσυνδεδεμένος από τις πνευματικές του ρίζες και τους ηθικούς του σκοπούς βρίσκεται αντιμέτωπος με μια κατάσταση συνεχόμενης ανησυχίας και άγχους. Και δεν είναι περίεργο που η ανησυχία τον καταλαμβάνει, όταν βλέπει τον εαυτό του «πεταμένο» χωρίς κατεύθυνση στο στρόβιλο της ζωής. Τότε το μόνο που του απομένει είναι η Ελπίδα.

Η αρετή της Ελπίδας τον εξοπλίζει, ώστε να αποκτήσει εμπιστοσύνη και πλήρη σιγουριά ότι θα καταφέρει να πετύχει ένα όνειρο ή ένα ιδανικό είτε για τον ίδιο, όπως η ευτυχία, η τελειότητα, η αυτοπραγμάτωση, η εσωτερική ειρήνη είτε για τους άλλους, όπως ένας πιο δίκαιος κόσμος, η παγκόσμια ειρήνη, η κατανόηση μεταξύ των εθνών.

Η Ελπίδα είναι η αρετή μέσω της οποίας ο άνθρωπος περνά από το γίνεσθαι στο είναι, επειδή το μέλλον δεν έχει πραγματωθεί αλλά βρίσκεται σε διαδικασία να επιτευχθεί. Από μια φιλοσοφική άποψη, όπως έλεγε ο Αριστοτέλης, η Ελπίδα κατοικεί στη βούληση, μιας και η κατεξοχήν δράση της είναι η κίνηση από μια λογική επιθυμία προς το Ανώτερο Καλό και την ευτυχία, που είναι ο σκοπός της βούλησης.

Στην Ελπίδα αντιτίθενται, από έλλειψη, η απελπισία, και από υπερβολή, η έπαρση, το να θεωρεί δηλαδή κανείς ότι όλα θα πάνε καλά, χωρίς να «κουνήσει το δάχτυλό του».

Και τα δυο άκρα είναι πολύ αρνητικά και επικίνδυνα. Η απελπισία, γιατί μας παραλύει, μας εμποδίζει να προσπαθήσουμε, μας κάνει να μη μπορούμε ούτε καν ν' αντιδράσουμε μπροστά στη δυσκολία, μας κάνει να σκεφτόμαστε ότι όλα είναι άχρηστα. Και μας εξαφανίζει την Ελπίδα. Και η έπαρση, γιατί μας αδρανοποιεί από το να χρησιμοποιήσουμε τα αναγκαία μέσα, για να πετύχουμε το στόχο μας. Δεν είναι δυνατόν «να παρακαλάμε το Θεό, χωρίς να κουνάμε τα χέρια μας».

Ξέρουμε ότι οι πολιτισμοί γεννιούνται και πεθαίνουν, περνώντας από ενδιάμεσες περιόδους που στην επιστήμη της Ιστορίας ονομάζονται Μεσαίωνες και Κλασικές Εποχές ή Αναγεννήσεις. Είναι φανερό ότι βρισκόμαστε στις αρχές ενός νέου Μεσαίωνα στον οποίο πολλές πνευματικές, φιλοσοφικές και ηθι-

κές αξίες πέφτουν στη λήθη. Και χάνεται σιγά σιγά η Ελπίδα για έναν καλύτερο και πιο δίκαιο κόσμο. Αλλά αυτό έχει συμβεί πολλές φορές στο παρελθόν. Υπήρξαν πολλοί μεσαίωνες σε άλλες εποχές και σε άλλους πολιτισμούς.

Ένα ξεκάθαρο παράδειγμα έχουμε στην αρχαία Αίγυπτο, που πέρασε από πολλές τέτοιες περιόδους. Σ' ένα ποίημα στα τέλη της Νέας Αυτοκρατορίας, ένας γραφέας έγραψε τα παρακάτω:

Οι σοφοί γραφείς... τέλειωσαν τη ζωή τους,

Τους κατασκεύασαν πόρτες και κάστρα,

Αλλά πόρτες και κάστρα βυθίστηκαν..

Οι «διπλοί ιερείς» τους εξαφανίστηκαν,

Οι επιτύμβιες στήλες τους καλύφθηκαν με σκόνη,

Οι τάφοι τους ξεχάστηκαν.

Όμως ακούγονται τα ονόματά τους λόγω των υπέροχων έργων τους,

Και η ανάμνηση των δημιουργών είναι αιώνια.

Η αρετή της Ελπίδας, όταν ριζώνει στην ψυχή μας, έχει σαν αποτέλεσμα πολύ θετικά πράγματα:

- Ενσταλάζει στην καρδιά μας την επιθυμία να δούμε να πραγματοποιούνται τα Όνειρά μας.

- Κάνει πιο αποτελεσματικές τις προσπάθειές μας, τις δράσεις μας, τις μελέτες μας και τις έρευνές μας και, τελικά, όλα όσα αναλαμβάνουμε.

- Μας δίνει κουράγιο και επιμονή στον αγώνα ενάντια στα ελαττώματα και τα λάθη μας.

- Μας προβάλλει με μεγαλύτερη αγωνιστικότητα στη ζωή

Πρέπει να έχουμε πίστη και εμπιστοσύνη στις δυνάμεις μας και επιμονή! Να έχουμε Ελπίδα για ένα καλύτερο και πιο φωτεινό αύριο!

ΟΙ ΜΥΣΤΙΚΕΣ ΔΥΝΑΜΕΙΣ ΤΩΝ ΠΥΡΑΜΙΔΩΝ

Κείμενο: Γιάννης Βουλγαρης

Όταν μιλάμε για πυραμίδες συνήθως έρχονται στο νου μας οι πυραμίδες της Αιγύπτου και ίσως και οι εξίσου γνωστές του Μεξικού και της Κεντρικής Αμερικής. Όμως πυραμίδες έχουν ανακαλυφθεί σε πολλά μέρη του κόσμου ενώ τα τελευταία εκατό χρόνια θεάθησαν κι άλλες σε διάφορες τοποθεσίες, οι περισσότερες από πιλότους που πετούσαν πάνω από αχαρτογράφητες περιοχές κατά τη διάρκεια αεροπορικών αποστολών.

Για την ετυμολογία της λέξης, οι αρχαιολόγοι αποδέχτηκαν την ελληνική προέλευση πυρ+αμίδ = το δοχείο της φωτιάς. Οι Έλληνες είδαν στις πυραμίδες της Αιγύπτου την ενσάρκωση της πρωταρχικής φωτιάς. Το χαρακτηριστικό της φωτιάς είναι ότι υψώνεται πάντα από κάτω προς τα πάνω, όποια και να είναι η θέση της. Έτσι η πυραμίδα συσχε-

τίζεται με την έννοια της «σύγκλισης προς τα επάνω». Οι Αιγύπτιοι τη θεωρούσαν εικόνα του Κόσμου, μια σκάλα φωτός που ένωνε τον Ουρανό με τη Γη. Η Μεγάλη Πυραμίδα της Γκίζας, η πιο φημισμένη, ονομαζόταν «Η Φωτεινή». Το ιερογλυφικό της είναι MR, το ισοσκελές μαύρο τρίγωνο, που γεννιέται από δύο λόφους, όπως ο ήλιος.

Πολύ μυστήριο περιβάλλει τις πυραμίδες σχετικά με το αίνιγμα της κατασκευής τους, το τεράστιο μέγεθός τους και τις ανεξήγητες δυνάμεις, που οφείλονται στο σχήμα τους. Οι αιγυπτιολόγοι ισχυρίζονται ότι ήταν τάφοι. Οι Περουβιανοί και άλλοι αρχαιολόγοι στην Κεντρική Αμερική αναφέρουν ότι χρησιμοποιούνταν ως ναοί. Και μερικοί πυραμιδολόγοι πιστεύουν ότι είναι αποθήκες ενέργειας.

Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι κάθε πολιτισμός που έκτισε πυραμίδες, το έκανε

με τη χρήση προηγμένων μαθηματικών και αστρονομικών υπολογισμών και με μια φαινομενικά απίθανη τέλεια εκμάθηση της τέχνης της λιθοδομής. Πολιτισμοί που διαχωρίζονται όχι μόνο από χιλιάδες χιλιόμετρα, αλλά και από εκατοντάδες χρόνια, ανύψωναν πέτρες που ζύγιζαν πολλούς τόνους, και τις τοποθετούσαν στη θέση τους με τέλεια ακρίβεια ανεγείροντας πυραμιδικές κατασκευές.

Την προσοχή των περισσότερων επιστημόνων και ερευνητών έχει τραβήξει η Μεγάλη Πυραμίδα της Γκίζας, γιατί θεωρείται το παλαιότερο και μεγαλύτερο κατασκεύασμα του ανθρώπου με τις τελειότερες μαθηματικές και γεωμετρικές αναλογίες. Πιστεύεται ότι αντιπροσωπεύει το αποκορύφωμα της αιγυπτιακής γνώσης και ότι είναι το κλειδί για την αποκάλυψη πολλών μυστικών. Αν και πιστεύουν ότι κτίστηκε από το Χέ-

οπα μεταξύ 2686 και 2181 π. Χ., για να χρησιμοποιηθεί ως τάφος, έχουν εκφραστεί πολλές διαφωνίες πάνω σ' αυτό. Μια από τις παλαιότερες χρονολογίες της δίνεται από έναν Άραβα συγγραφέα, τον Αμπού Ζέιντ ελ Μπαλκί, ο οποίος επικαλείται μια αρχαία επιγραφή, για να υποστηρίξει ότι η Πυραμίδα κτίστηκε την εποχή που η Λύρα ήταν στον αστερισμό του Καρκίνου, δηλαδή δύο φορές 36.000 χρόνια περίπου. Αυτή η χρονολογία φαίνεται να συμφωνεί με μερικούς προσδιορισμούς του Άνθρακα 14, που τη χρονολογεί γύρω στο 71.000 π. Χ., αν και υπάρχουν μερικές αμφιβολίες για την αξιοπιστία του στους χρονολογικούς προσδιορισμούς. Πολλοί λένε ότι οι κατασκευαστές της ήταν από τον προηγούμενο πολιτισμό της Ατλαντίδος και ότι έφτιαξαν την Πυραμίδα σαν τόπο διατήρησης όλων των γνωστών επιστημών, καθώς και για να δημιουργήσουν ένα ναό μύησης και ένα μέσο παραγωγής ισχυρών ενεργειακών

πεδίων. Αυτή η άποψη υποστηρίχθηκε και από τον Εντγκαρ Καίησν, σύμφωνα με τον οποίο μία ομάδα ανθρώπων από ένα προηγμένο πολιτισμό εισήλθε στην Αίγυπτο γύρω στο 12.000 π. Χ.

Ο Μάνλυ Π. Χωλ στο βιβλίο του «Οι μυστικές διδασκαλίες όλων των εποχών» υποστηρίζει ότι η Μεγάλη Πυραμίδα κτίστηκε από επιζώντες της Ατλαντίδος οι οποίοι αντιλήφθηκαν μια επικείμενη καταστροφή και, για να διασώσουν τις γνώσεις της εποχής τους, μετανάστευσαν σε άλλες χώρες και ίδρυσαν κέντρα μάθησης, κτισμένα όπως οι ναοί τους, σε πυραμидικό σχήμα. Σύμφωνα με το Χωλ, η Πυραμίδα παραμένει σαν ορατή διαθήκη μεταξύ της Αιώνιας Σοφίας και του κόσμου, ο πρώτος ναός μυστικισμού, η πρώτη κατασκευή που χρησιμεύει ως τόπος διαφύλαξης των μυστικών αληθειών. Το 1993 ο Robert Bauval, στο βιβλίο «The Orion Mystery», αποδεικνύει με πολύ πειστικά επιχειρήματα για κάποιον με αστρονομικές γνώσεις,

ότι η θέση των 3 πυραμίδων της Γκίζας σχετίζεται με μεγάλη ακρίβεια με τα άστρα του αστερισμού του Ωρίωνα. Με το κατάλληλο software προσομοίωσε το νυχτερινό ουρανό της αρχαίας Αιγύπτου και βρήκε ότι η αντιστοιχία πυραμίδες-αστερισμός του Ωρίωνα «κλειδώνει» στη χρονολογία 10.450 π. Χ. (στην εποχή του Λέοντα).

Τα παραπάνω καθώς και πολλά άλλα συμφωνούν με τη χρονολογία που δίνει ο Πλάτων για την καταστροφή της Ποσειδωνίας (του τελευταίου τμήματος της Ατλαντίδας) στα 9.600 π. Χ. Ο Τόμπκινς στην εισαγωγή του βιβλίου του λέει πως ο Πλάτωνας στο διάλογό του «Τίμαιος» αναφέρεται στο κύριο διαμέρισμα σαν το οικοδόμημα του σύμπαντος.

Από την αρχαιότητα ήταν γνωστό ότι η Μεγάλη Πυραμίδα, εκτός των αστρονομικών και άλλων συσχετισμών της, περιείχε συγκεκριμένες μαθηματικές σχέσεις στη γεωμετρική της

δομή με τις οποίες αποτύπωνε ορισμένα ιερά μαθηματικά. Έχει ύψος περίπου 148 μέτρα, τετραγωνική βάση πλευράς περίπου 231 μέτρα και παράπλευρες έδρες ισοσκελή τρίγωνα. Αριθμολογικά συνθέτει τους αριθμούς 3, 4, 5 και 7. Το 3 από τις τριγωνικές παράπλευρες έδρες της, το 4 από την τετραγωνική βάση της, το 5 από τις πέντε κορυφές τους και το 7 από τη σύνθεση της βάσης τους με μία παράπλευρη έδρα τους.

Πολλοί ερευνητές απέδωσαν στην τύχη το γεγονός ότι οι γωνίες και οι επικλινείς επιφάνειες της Πυραμίδας δείχνουν μία ανώτερη αντίληψη της τριγωνομετρίας και ότι στο σχήμα της έχουν εφαρμοστεί με ακρίβεια οι βασικές αναλογίες της «Χρυσής Τομής». Φυσικά δεν είναι θέμα τύχης αλλά βαθιάς γνώσης. Οι γεωμετρικές ιδιότητες που προβάλλει είναι ασύλληπτες. Η περιφέρεια με ακτίνα ίση με το ύψος της έχει ίδιο μή-

κος με την περίμετρο της βάσης της. Καταγράφεται δηλαδή ο τετραγωνισμός του κύκλου. Το τετράγωνο που σχηματίζεται με πλευρά το ύψος της έχει ίδιο εμβαδόν με το καθένα από τα τρίγωνα των πλαϊνών εδρών της. Ο λόγος του ύψους ενός τριγώνου των πλαϊνών εδρών δια του μισού της μιας των πλευρών της βάσης, είναι ίσος με το χρυσό αριθμό Φ (1,618). Οι αναλογίες των μέτρων και γωνιών κατασκευής της εκφράζουν λόγους του ιερού αριθμού Π (3,14) και του Χρυσού αριθμού Φ , κι αυτό συμβαίνει με ακρίβεια, μόνον σ' αυτήν (*Ι. Δάκωγλου, «ο Μυστικός κώδικας του Πυθαγόρα»*). Το ύψος της επί 10 εκατομμύρια δίνει την απόσταση γης - ηλίου. Διπλασιάζοντας το μήκος του αθροίσματος των 4 πλευρών της, βρίσκουμε το αντίστοιχο ενός λεπτού μιας μοίρας στον Ισημερινό, 1842.92 μέτρα. (σήμερα υπολογίζεται σε 1842.78.). Η κοιλότητα

των εδρών της επιτρέπει τον προσδιορισμό των ισημεριών, με ελάχιστη απόκλιση. Ο γνώμονας της κορυφής δείχνει το χειμερινό ηλιοστάσιο και την ηλιακή μεσημβρία. Το βάρος της (600.000 τόνοι) επί ένα δισεκατομμύριο δίνει το βάρος της γης. Το άθροισμα των διαγωνίων της δίνει 25.826, την διάρκεια ενός ζωδιακού κύκλου.

Μια ομάδα επιστημόνων που φωτογράφησαν με υπέρυθρες ακτίνες τη Μεγάλη Πυραμίδα, διαπίστωσαν την παρουσία ενός περιέργου φαινομένου: από την κορυφή της εκτινάσσονται χοάνες φωτεινής ενέργειας!!

Αμέτρητα πειράματα που έχουν γίνει, επιβεβαιώνουν το γεγονός ότι στις πυραμίδες της Αιγύπτου τα βακτηρίδια σκοτώνονται, η σήψη σταματά και η οργανική ύλη μουμιοποιείται. Σε μία απ' αυτές τοποθετήθηκαν μέσα για 13 ημέρες ψάρια, τα οποία δεν σάπισαν αλλά

αφυδατώθηκαν χάνοντας τα 2/3 του βάρους τους. Αυτό το φαινόμενο παρουσιάζεται σε όσες πυραμίδες είναι προσανατολισμένες ακριβώς στον άξονα Βορρά-Νότου, είναι τετράπλευρες και έχουν συγκεκριμένες αναλογίες.

Ένας Αμερικάνος επιστήμονας ο Πατ Φλάναγκαν, κατέληξε στο συμπέρασμα πως οι πυραμίδες της Αιγύπτου, λόγω του σχήματός τους λειτουργούν ως «συσκευές» που συλλέγουν κοσμική ενέργεια! Γιγάντιοι συσσωρευτές, όπου μέσα τους μεταβάλλονται οι διηλεκτρικές ιδιότητες της ύλης.

Σύμφωνα με την Ε.Π. Μπλαβάτσκι η πυραμίδα είναι το σύμβολο της δημιουργικής φύσης, η εικόνα της Ιεραρχίας που κινεί τους κόσμους και αναφέρει σχετικά τα εξής: «Η αιγυπτιακή πυραμίδα αντιπροσωπεύει συμβολικά την ιδέα του κοσμικού δένδρου. Η κορυφή της είναι ο μυστικός σύνδεσμος ανάμεσα στον Ουρανό και στη Γη και συμβολίζει τη ρίζα, ενώ η βάση της αντιπροσωπεύει τους κλάδους που εκτείνονται στα τέσσερα σημεία του ορίζοντα του σύμπαντος. Μεταδίδει την ιδέα ότι όλα

τα πράγματα είχαν την προέλευσή τους στο πνεύμα, με την εξέλιξη να έχει ξεκινήσει αρχικά από τα πάνω και να προχωράει μετά προς τα κάτω, αντί για το αντίστροφο, όπως διδάσκει η θεωρία του Δαρβίνου...». Συμβόλιζε τη δημιουργική αρχή της Φύσης και διασαφηνίζει επίσης τις αρχές της Γεωμετρίας, των Μαθηματικών, της Αστρολογίας και της Αστρονομίας. Εσωτερικά, ήταν ένας μεγαλύτερης ναός, στα σκοτεινά κοιλώματα του οποίου τελούνταν τα Μυστήρια και του οποίου οι τοίχοι υπήρξαν συχνά μάρτυρες των σκηνών μύησης μελών της βασιλικής οικογένειας. Η πορφύρα σαρκοφάγος... ήταν μία κολυμπήθρα βαπτίσματος, όπου αναδυόμενος ο νεόφυτος «αναγεννιόταν» και γινόταν μύστης. Ο ονομαζόμενος «Θάλαμος του Βασιλιά»... πιθανώς ήταν ο τόπος στον οποίο γινόταν δεκτός ο μυσούμενος, αφού είχε περάσει διαμέσου της στενής ανηφορικής διάβασης και της Μεγάλης Στοάς... Ο «Θάλαμος του Βασιλιά» είναι έτσι ένα «Άγιο των Αγίων». Τις ημέρες των Μυστηρίων της Μύησης ο υποψήφιος, αντιπροσωπεύοντας τον ηλιακό

θεό, έπρεπε να κατέλθει μέσα στη σαρκοφάγο και να παραστήσει την ενεργοποιούσα ακτίνα που εισέρχεται στη γόνιμη μήτρα της Φύσης. Αναδυόμενος από αυτήν το ερχόμενο πρωί, συμβόλιζε την ανάσταση της ζωής μετά την αλλαγή που ονομάζεται θάνατος. Στα Μεγάλα Μυστήρια ο συμβολικός του θάνατος κρατούσε δύο ημέρες, οπότε αυτός αναδυόταν μαζί με τον Ήλιο το τρίτο πρωί, μετά την τελευταία νύχτα των πιο σκληρών δοκιμασιών...»

Και σε άλλο σημείο αναφέρει: «Ο μνημένος σοφός, ο οποίος είχε περάσει με επιτυχία όλες τις δοκιμασίες, τοποθετούνταν, δεν καρφωνόταν, αλλά απλώς δενόταν πάνω σε μια κλίνη σε σχήμα «Ταυ» βυθισμένος σε ένα βαθύ ύπνο. Αφηνόταν να παραμείνει σε αυτήν την κατάσταση για τρεις μέρες και τρεις νύχτες, κατά τη διάρκεια των οποίων το πνευματικό «Εγώ» του λέγεται ότι συνομιλούσε με τους θεούς, κατέβαινε στον Άδη, το Αμέντι και πρόσφερε ευεργεσίες στα αόρατα όντα, είτε ήταν ψυχές ανθρώπων ή Στοιχειακά πνεύματα, ενώ το σώμα του παρέμενε όλο αυτόν

το καιρό στην κρύπτη του ναού ή στην υπόγεια σπηλιά. Στην Αίγυπτο τοποθετούνταν μέσα στη Σαρκοφάγο, στην αίθουσα του βασιλιά της πυραμίδας του Χέοπα, ενώ κατά την διάρκεια της νύχτας πριν από την τρίτη μέρα μεταφερόταν στην είσοδο ενός διαδρόμου, όπου μια ορισμένη ώρα, οι ακτίνες του ανατέλλοντος ηλίου έπεφταν πάνω στο πρόσωπο του εκστασιασμένου υποψηφίου, ο οποίος ξυπνούσε για να μνηθεί από τον Όσιρη και το Θωθ, τον θεό της Σοφίας.» (Μ.Δ. Τ. ΙΙ, σ. 558)

Οι πυραμίδες παρουσιάζουν βιοενεργειακά χαρακτηριστικά, τα οποία συνεχίζουν να μελετούνται από τους ερευνητές. Είναι βιοπλασματικοί ή βιοτρονικοί συσσωρευτές. Πειράματα με φυτά, θεραπευτικό νερό και θεραπείες πληγών αποδείχθηκαν εντυπωσιακά.

Μέσα σε μια πυραμίδα ρέουν ενέργειες που διαστέλλουν το χρόνο. Επιταχύνονται οι βιολογικές διαδικασίες. Φυτά μέσα σε πυραμίδες αναπτύσσονται με διπλάσια ταχύτητα. Πληγές σε χέρια ή πόδια κλείνουν με αστραπιαία ταχύτητα, αν μείνουν λίγες ώρες κάτω από χάρτινες ή γυάλινες πυραμίδες.

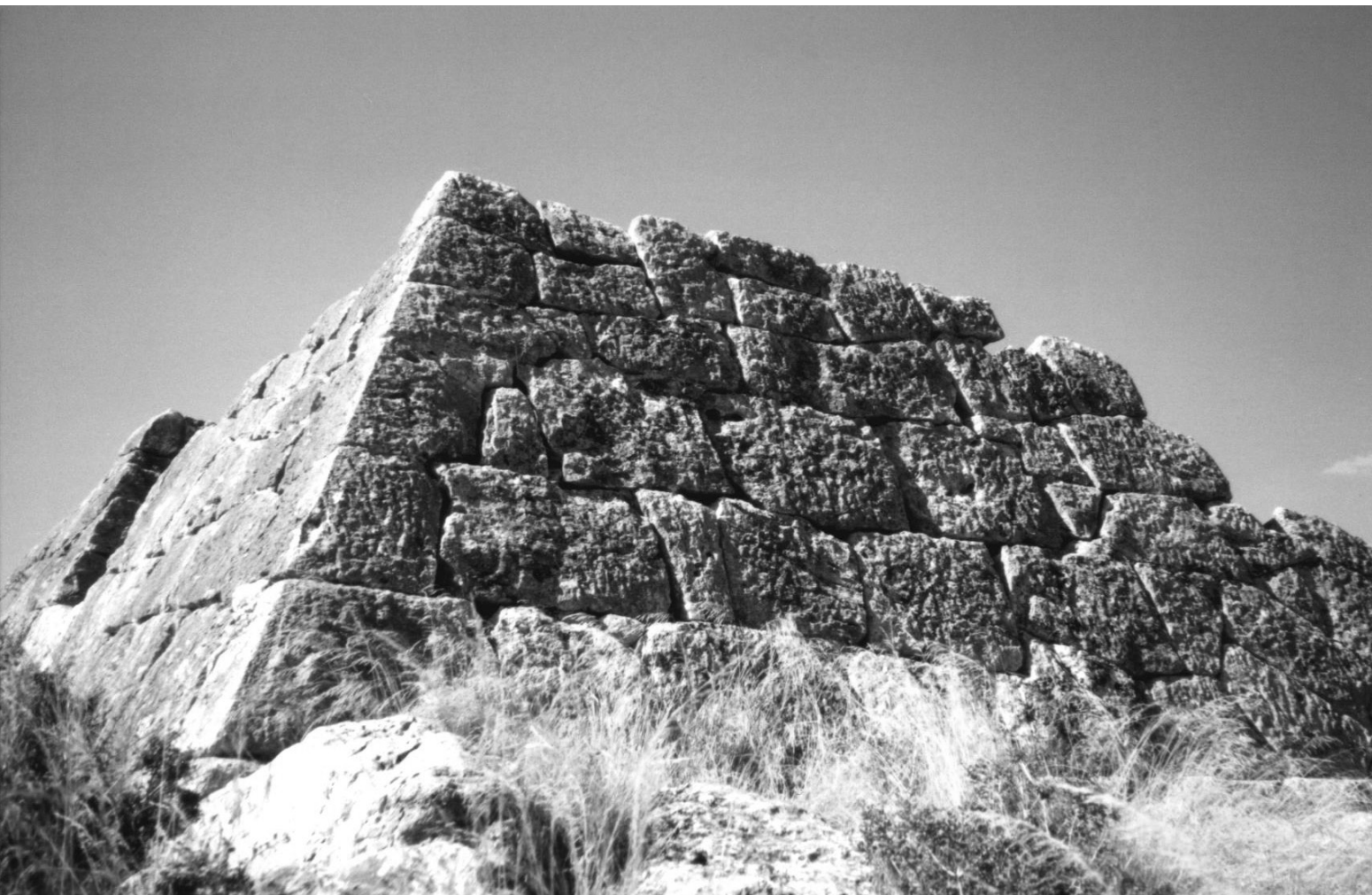
Γιατί υπάρχουν πυραμιδικές κατασκευές παντού; και γιατί την πυραμίδα και όχι άλλη γεωμετρική μορφή διάλεξαν οι περισσότεροι αρχαίοι πολιτισμοί, για να οικοδομήσουν τους ναούς τους, για την επαφή με το μυστήριο του θανάτου και του θεού; Είναι οι πυραμίδες έργα ενός χαμένου μητρικού πολιτισμού, υπερπροηγμένου κάποτε, αλλά εξαφανισμένου εδώ και χιλιάδες χρόνια; Μήπως οι αρχαίοι σοφοί μύστες ήταν γνώστες της τρομερής βιοενεργει-

ακής ικανότητας των πυραμιδικών κατασκευών;

Για να κατανοήσουμε τα ανωτέρω ερωτήματα, πρέπει να ανακαλύψουμε την πυραμίδα μέσα μας, το δικό μας μαγικό βουνό την δική μας ακρο-πόλη, τον άξονα όπου συναντούνται οι ενέργειες του ουρανού και της γης. Τότε θα μπορέσουμε να κατανοήσουμε την πυραμίδα έξω από εμάς, τα αινίγματα και τα μυστήριά της.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

- Ιερή Γεωμετρία, Δημήτρης Ευαγγελόπουλος, εκδόσεις Αρχέτυπο
- Ιερή Αρχιτεκτονική, Γ. Μπαλτογιάννης, εκδόσεις Έσσοπτρον
- Η μυστική δύναμη των Πυραμίδων, Bill Schul – Ed. Pettit, εκδόσεις Σύμπαν
- Θήβες, G. A. Livraga, εκδόσεις Νέα Ακρόπολη
- Η Μυσταγωγία εις την Αρχαίαν Αίγυπτον, Π. Γράβιγγερ, εκδόσεις του Περιοδικού Σφιγξ

Η ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ ΤΩΝ ΑΟΡΑΤΩΝ ΚΟΣΜΩΝ

Κείμενο: Μαρία Κοντογιάννη

Ο μέσος άνθρωπος σήμερα δεν μπορεί να δει τις υπέρυθρες ακτίνες με τα φυσικά του μάτια, παρά μόνο με κατάλληλα μηχανήματα. Επίσης δεν μπορεί να ακούσει ήχους που ακούνε τα έντομα, οι γάτες και τα σκυλιά πολύ καθαρά. Μάλιστα έχει εφευρεθεί μία άηχη σφυρίχτρα για σκύλους. Όλα αυτά μας δείχνουν ότι υπάρχουν πράγματα που βρίσκονται πέρα από τον κόσμο των αισθήσεών μας και συνεπώς είναι για μας αόρατα.

Αλλά και στον ίδιο χώρο με μας μήπως δεν υπάρχουν άνθρωποι διαισθητικοί, οι οποίοι αντιλαμβάνονται πράγματα που για μας δεν υπάρχουν;

Σίγουρα οι περισσότεροι από σας πιστεύετε ότι ζείτε στον πραγματικό κόσμο και ότι ο κόσμος της φαντασίας σας είναι πλαστός, δημιουργημένος από το νου. Ένας κόσμος παράξενος με διαφορετικά τοπία, πόλεις, σπίτια αλλά και πλάσματα που κατοικούν σ' αυτόν. Ένας κόσμος με διαφορετικά χρώματα, ήχους και αρώματα, που σας ξυπνάει κάποιες άγνωστες αισθήσεις. Εκεί οι περιορισμοί είναι λιγότεροι από το δικό μας υλικό κόσμο και όλα μπορούν να συμβούν. Έτσι, όταν ακούμε για την ύπαρξη «άλλων κόσμων», πιστεύουμε ότι κι αυτοί είναι δημιουργήματα της φαντασίας μας.

Φανταστείτε τώρα για μία στιγμή ότι ο κόσμος της φαντασίας σας είναι ο αληθινός, ενώ ο κόσμος που ζείτε είναι μία φαντασίωση. Μία αντανάκλαση, μία σκιά αυτών των αόρατων κό-

σμων. Κι όπως εμείς με τη φαντασία μας προσπαθούμε ν' αγγίξουμε αυτά που ο νους δεν μπορεί να φτάσει, έτσι κι οι κάτοικοι αυτών των άλλων κόσμων προσπαθούν να επικοινωνήσουν μαζί μας. Καθώς όμως μιλάμε διαφορετικές γλώσσες και διαθέτουμε διαφορετικές αισθήσεις, αυτό δεν είναι εφικτό, παρά μόνο για ελάχιστους χαρισματικούς ανθρώπους, αυτούς που ονομάζουμε ενορατικούς.

Πέρα απ' όλα αυτά όμως, δεν υπάρχει κουλτούρα που να μην αναφέρεται σ' αυτούς τους αόρατους κόσμους. Πρόκειται για μία πανανθρώπινη απόκρυφη γνώση, που στις σκοτεινές περιόδους της ιστορίας αμφισβητήθηκε (ποτέ όμως δεν χάθηκε) σε σημείο που να καίγονται «αιρετικοί», όπως ο Ιταλός Φιλόσοφος Jordano Bruno, οι οποίοι ισχυρίζονταν ότι στον κόσμο που ζούμε, υπάρχουν κι άλλες διαστάσεις πέρα απ' αυτές που αντιλαμβανόμαστε, και άπειροι άλλοι κόσμοι.

Σήμερα βλέπουμε ότι μ' ένα διαφορετικό τρόπο η επιστήμη προσεγγίζει απόψεις που ο αποκρυφισμός κατέχει εδώ και χιλιάδες χρόνια.

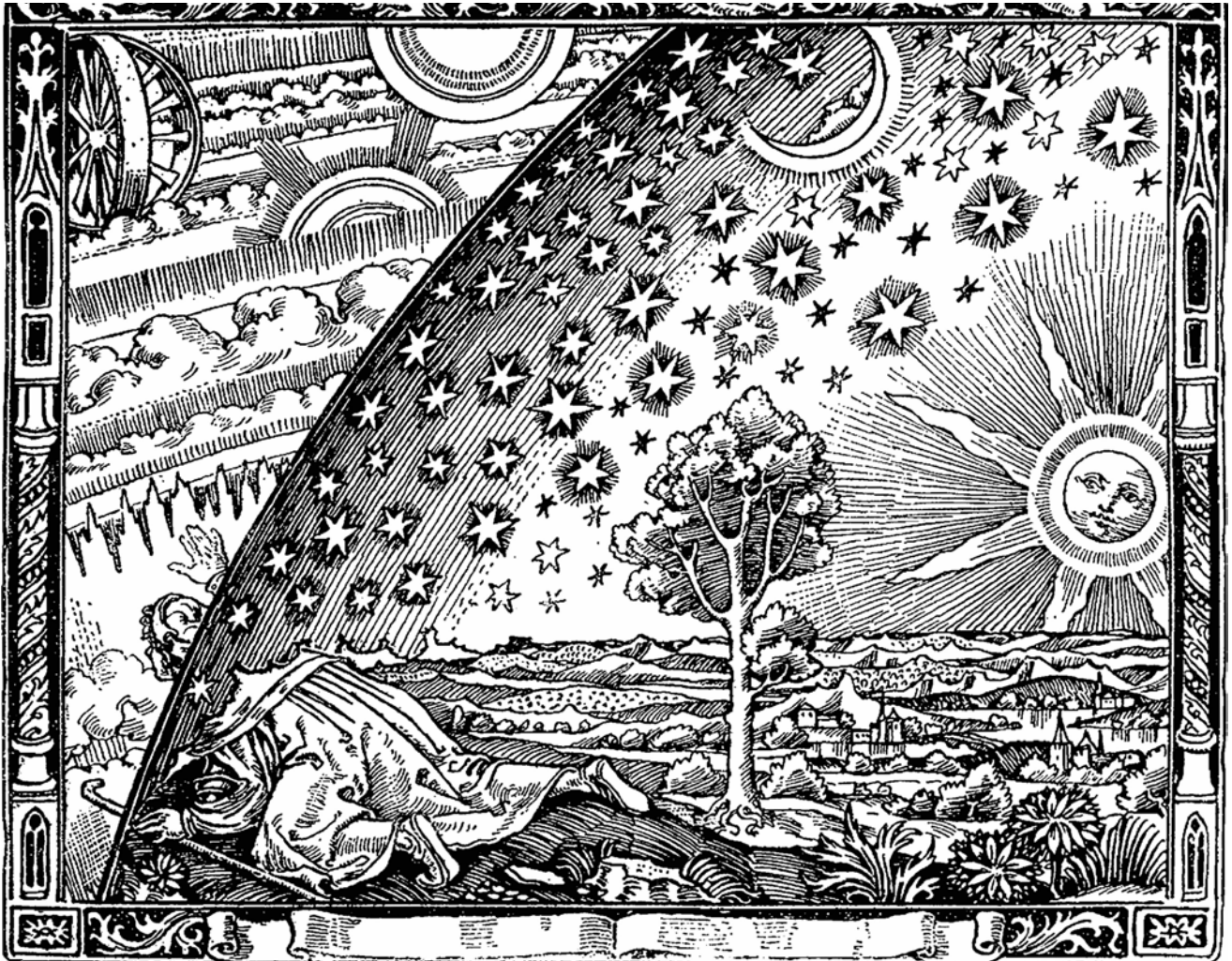
Αρκετοί διακεκριμένοι επιστήμονες, όπως ο Max Tegmark του Πανεπιστημίου της Πενσυλβάνια, μιλάνε για την ύπαρξη παράλληλων κόσμων, οι οποίοι επιβεβαιώνονται εμπειρικά.

Ένας άλλος κορυφαίος φυσικός του Πανεπιστημίου του Στάνφορντ, ο οποίος ανέπτυξε τη σημαντικότερη θεωρία για τις κρυμμένες διαστάσεις του χώρου, αναφέρει: «θα μπορούσα-

με να φανταστούμε κάποια άλλα όντα που συνυπάρχουν δίπλα μας σε κάποιο άλλο σύμπαν, σε κάθε χιλιοστό του χώρου στον οποίο ζούμε. Ωστόσο δεν θα γίνονταν ποτέ αντιληπτά, γιατί μεσολαβούν μεταξύ μας άλλες distâncias. Οι distâncias αυτές είναι τυλιγμένες με τέτοιον τρόπο, που τις καθιστά κανονικά αόρατες, όπως το πλάτος ενός απόμακρου τηλεφωνικού σύρματος στον ορίζοντα, που δεν μπορούμε να το δούμε, μέχρι να το πλησιάσουμε.

Η ύπαρξη της ζωής μετά το θάνατο είναι μία αντίληψη αποδεκτή απ' όλες τις θρησκείες και φιλοσοφίες του κόσμου. Αρκετοί ψυχολόγοι και ψυχίατροι μελετούν σήμερα, μέσω της ύπνωσης, τη θεωρία της μετενσάρκωσης επιτυγχάνοντας κάποια θεραπευτικά αποτελέσματα σε τομείς που η κλασική ιατρική αδυνατεί να το κάνει. Επίσης μελετούν περιπτώσεις «νεκρανάστασης» (ασθενών που έχουν επανέλθει στη ζωή μετά από κλινικό θάνατο), όπου περιγράφουν εμπειρίες σ' αυτούς

τους άλλους κόσμους (Ραϊμουντ Μούντν, Νιλς Τζάκομπσον κ.ά.). Μας λένε λοιπόν ότι πηγαίνοντας κάποιος εκεί, συναντάει οντότητες του «ιδίου μήκους κύματος» μ' αυτόν, οι οποίες τον συμβουλεύουν και τον οδηγούν, και αντιλαμβάνεται μ' ένα αισθητήριο τρόπο πιο λεπτό και πιο πλατύ τους ήχους και τα χρώματα. Σ' αυτόν τον κόσμο υπάρχουν πολιτείες, σπίτια, οικογένειες, όπως κι εδώ, αν και υπάρχει μία τελείως διαφορετική χλωρίδα και πανίδα από τη γη. Παρόμοιος είναι ο κόσμος που επισκεπτόμαστε στα όνειρά μας. Εκεί είναι ένας κόσμος με 5 distâncias κι ο χρόνος ρέει διαφορετικά (γι' αυτό σ' ένα όνειρο μπορούμε να δούμε μία ολόκληρη ιστορία να διαδραματίζεται μέσα σε λίγα λεπτά). Πολλά θιβετανικά μαντάλα και αιγυπτιακές σαρκοφάγοι είχαν ζωγραφισμένους χάρτες αυτών των αόρατων κόσμων, προκειμένου να καθοδηγήσουν την ψυχή μετά την αποχώρησή της από το υλικό σώμα, έτσι ώστε να μην χαθεί στους άλλους κόσμους. Οι ιερείς βοηθούσαν την ψυχή στο συ-

ράνιο ταξίδι της με τελετές, προσευχές και διαλογισμούς, μαθαίνοντάς της να διαβάσει, για να μπορεί να ακολουθήσει αυτούς τους μαγικούς χάρτες.

Οι 3 Κόσμοι και οι κάτοικοί τους

Οι πιο κοντινοί σε σχέση με τη δική μας εξέλιξη στη Γη είναι 3 κόσμοι, αυτοί που στην αρχαία Ελλάδα αποκαλούσαν Κόσμο του Σώματος, Κόσμο της Ψυχής (Αστρικός Κόσμος) και Κόσμο του Νου. Στο Μεσαίωνα αντίστοιχα μιλούσαν για το Στοιχειώδη Κόσμο, τον Αγγελικό και τον Ουράνιο, ενώ ο Άγιος Αυγουστίνος μιλάει για τις 3 πόλεις: την Πόλη του Θεού στον Ουράνο, την Πνευματική γήινη πόλη και την Πόλη του Διαβόλου.

Όπως στον ορατό φυσικό κόσμο υπάρχουν πολλές ποικιλίες φυτών, διαφορετικά είδη ζώων και διάφορες ανθρώπινες φυλές, έτσι συμβαίνει και στους αόρατους κόσμους. Έχουν μόνιμους κατοίκους και επισκέπτες ή κάποιους που δρουν ταυτόχρονα σε διαφορετικούς κόσμους.

Στο Νοητικό κόσμο συναντάμε κάποιες πνευματικά εξελιγμένες οντότητες, που σπάνια επικοινωνούν με τους κατώτερους κόσμους, εκτός κι αν έχουν αναλάβει κάποια πνευματική αποστολή. Λέγεται ότι εδώ κατοικούν και οι Μάγοι με τους μαθητές τους (λευκοί και μαύροι). Οι τελευταίοι σε αντίθεση με τους προηγούμενους χρησιμοποιούν τις γνώσεις και τη δύναμή τους για ιδιοτελείς σκοπούς.

Στον Αστρικό Κόσμο ζουν οι άνθρωποι μετά το φυσικό τους θάνατο με το αστρικό τους σώμα σχηματίζοντας πόλεις κατά ομάδες, σύμφωνα με τις τάσεις ή τα πιστεύω τους ενώ η επικοινωνία περιορίζεται, όπως συμβαίνει και στο φυσικό επίπεδο, από τις ατομικές γνώσεις του καθενός και τη συμβολική γλώσσα που χρησιμοποιεί. Η επικοινωνία σ' αυτό το επίπεδο γίνεται με τηλεπάθεια, περιορίζεται ανάμεσα στις συμπάθειες και προτιμήσεις των ψυχών και επιτυγχάνεται ανάμεσα σ' αυτές που δονούνται στο ίδιο «μήκος κύματος».

Εδώ μπορούμε να συναντήσουμε κι άλλες περιπτώσεις, όπως είναι το λεγόμενο «είδωλο», μία απομίμηση της ψυχής στον αστρικό κόσμο. Είναι σαν να ζωντανεύει το είδωλό μας στον καθρέπτη, ενώ εμείς έχουμε φύγει. Τέτοιες παρουσίες χρησιμοποιούνται στον πνευματισμό, όπου κάποιοι εξαπατάται λαμβάνοντας γι' αληθινό άτομο το είδωλο ενός πεθαμένου συγγενή του.

Ένας άλλος μυστήριος κόσμος σε σχέση με τον αστρικό κόσμο είναι η λεγόμενη «Όγδοη Σφαίρα», η πιο σκοτεινή περιοχή της σελήνης που ποτέ δεν φωτίζεται από τον ήλιο, ένα είδος κοσμικού σκουπιδότοπου, όπου η προσωπικότητα κάποιων ανθρώπων με υψηλό βαθμό κτηνωδίας αποσυντίθεται περνώντας φοβερά βασανιστήρια. Μία τέτοια περίπτωση είναι αυτή των βρυκολάκων.

Στον αστρικό κόσμο κατοικούν και κάποια άλλα όντα που δεν ανήκουν στην ανθρώπινη γραμμή εξέλιξης. Είναι τα λεγόμενα «Στοιχειακά πνεύματα», τα οποία χωρίζονται σε 4 κατηγορίες ανάλογα με το στοιχείο που δρουν. Είναι οι Νάνοι, οι Καλικάντζαροι και οι Νύμφες στη γη, οι Νεράιδες, οι Τρίτωνες και οι Νηρίδες στο νερό, οι Σουλφίδες και τα Έλφη στον αέρα και οι Σαλαμάνδρες κι οι πύρινοι δράκοντες στη φωτιά. Αυτά είναι τα πνεύματα της φύσης, που είναι πολυάριθμα και διαφέρουν τόσο, όσο οι ανθρώπινοι λαοί μεταξύ τους. Οι αναφορές σ' αυτά τα πλάσματα μας λένε ότι τα ζώα μπορούν να δουν τα στοιχειά και ότι αυτά εμφανίζονται κάποιες φορές στα παιδιά, που συχνά παίζουν με κάποιους «αόρατους φίλους», καθώς και σε κάποιους ανθρώπους που ζουν κοντά στη φύση και είναι πιο αγνοί. Σ' όλα τα χωριά υπάρχουν κάποιοι γέροι που μιλούν με νεράιδες ή μπορούν να δουν τους νάνους, κι αφηγούνται τέτοιου είδους ιστορίες.

Άλλοι κάτοικοι αυτών των κόσμων είναι οι λεγόμενοι Δέβα, ανώτερα όντα που μπορούν να ανέβουν και στον Ουράνιο κόσμο. Είναι οι Άγγελοι του Χριστιανισμού ή οι κατώτεροι Θεοί των αρχαίων Ελλήνων και Ρωμαίων. Είναι Κύριοι των 4 στοιχείων, ευθύνονται για τις γεωλογικές και κλιματολογικές αλλαγές του πλανήτη μας, είναι Δικαστές των καρμικών πράξεων όλων των βασιλείων, διατηρούν και ισοσταθμίζουν την ισορροπία της φύσης, που πολλές φορές ο άνθρωπος ή άλλα όντα διαταράσσουν.

Αυτοί θεωρούνται μεσολαβητές ανάμεσα στο Θεό και στους ανθρώπους. Στη χριστιανική θρησκεία υπάρχουν 9 χο-

ροί Αγγέλων: Σεραφείμ, Χερουβείμ, Θρόνοι, Κυριαρχίες, Αρετές, Δυνάμεις, Κυριότητες, Αρχάγγελοι και Άγγελοι. Στον ινδουισμό οι Αγκριάσας είναι οι αγγελιοφόροι μεταξύ Ουρανού και Γης, ενώ στον ισλαμικό κόσμο στέκουν 8 άγγελοι γύρω από το θρόνο του Αλλάχ αντιπροσωπεύοντας τα 4 σημεία του ορίζοντα και τα ενδιάμεσα αυτών.

Όλοι οι παραδοσιακοί λαοί, καθώς ήταν στενά συνδεδεμένοι με τη φύση, αντιλαμβάνονταν ότι όλα εμψυχώνονται από το ίδιο Πνεύμα, την ίδια Δύναμη. Πίστευαν ότι όλα έχουν ψυχή, και επομένως θα έπρεπε να αντιμετωπίζονται με σεβασμό. Οι Κέλτες, για παράδειγμα, έκαναν ένα τελετουργικό πριν το κόψιμο ενός δέντρου ενώ οι Ινδιάνοι έκαναν κάποιες προσφορές στο πνεύμα του ζώου που σκότωναν, για να φάνε.

Επίσης πίστευαν ότι η αρμονία και η τάξη του κόσμου μπορούσαν να υπάρχουν, μόνο όσο οι διαφορετικοί κόσμοι και τα όντα που κατοικούσαν σ' αυτούς, θα επικοινωνούσαν μεταξύ τους και θα ήταν σε συμφωνία. Οι Θεοί είναι μέρος της φύσης και αν και θεωρούνταν όντα ανώτερα, ήταν τόσο φυσικά όσο ένα πουλί, ένα δέντρο ή ένας άνθρωπος. Και ίσως γεννιούνται και ίσως πεθαίνουν.

Οι τελετές που είχαν καθιερώσει, αφιερώνονταν σε διάφορες θεότητες σύμφωνα με τους ρυθμούς της φύσης (για παράδειγμα είχαν γιορτές στα ηλιοστάσια και στις ισημερίες.) Σκοπός ήταν να διατηρείται αυτή η γέφυρα με τον Ουρανό, αυτή η επαφή με τις αόρατες δυνάμεις και το Μυστήριο.

Ο προσωπικός μας αόρατος κόσμος

Κάθε άνθρωπος διαμορφώνει το δικό του αόρατο κόσμο, ανάλογα με τις επιθυμίες, τις σκέψεις κι αυτά που οραματίζεται. Η ύλη των αόρατων κόσμων είναι μία ουσία που πλάθεται δημιουργώντας μορφές που διαρκούν ένα χρονικό διάστημα κι έπειτα διαλύονται.

Οι κοινοί άνθρωποι έχουμε μικρή ένταση στις ψυχολογικές και νοητικές μας δράσεις δημιουργώντας έτσι ασυνείδητα κάποια στοιχειακά πνεύματα, που διαρκούν πολύ λίγο. Αυτά λέγονται σκεπτομορφές και περιφέρονται μέσα στην αύρα του δημιουργού τους ακολουθώντας τον και επηρεάζοντας τις επιλογές, τις σχέσεις και τη δημιουργία της εικόνας του κόσμου του.

Συνεπώς το αόρατο δεν υπάρχει. Υπάρχει αυτό που θέλουμε και μπορούμε να δούμε. Αν πριν από έναν αιώνα μιλούσαμε σ' έναν επιστήμονα για την τηλεόραση ή το κινητό τηλέφωνο, θα έβαζε τα γέλια. Με την ίδια λογική σε κάποια χρόνια μπορεί να υπάρχουν μηχανήματα με τα οποία θα μπορούμε να δούμε σ' αυτούς τους άλλους κόσμους, που ίσως τελικά να μην είναι πολύ μακριά από μάς ούτε τόσο «αόρατοι»...

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

- Τα 3 Κέντρα του Μυστηρίου (Εκδόσεις Νέα Ακρόπολη)
- Λόμπσανγκ Ράμπα – Ο αστρικός κόσμος (Εκδόσεις Κάκτος)
- Ινδιάνοι – φυλές, έθιμα και ιστορία (Εκδόσεις Ιάμβλιχος)
- Λεξικό των Συμβόλων Τζ.Κούπερ (Εκδόσεις Πύρινος Κόσμος).
- Τα στοιχειακά πνεύματα της Φύσης (Εκδόσεις Νέα Ακρόπολη).
- Περιοδικό Νέα Ακρόπολη τεύχος 51 (Άρθρο: Η μαγεία κατά των Τζορντάνο Μπρούνο)

«Όταν θυμάμαι το έργο
και την αποστολή, ξεχνάω
τον εαυτό μου.»

Ε. Π. Μπλαβάτσκι

Ποιοί είμαστε:

Η Νέα Ακρόπολη είναι ένας Διεθνής Πολιτιστικός και Φιλοσοφικός Οργανισμός που δραστηριοποιείται σε περισσότερες από 55 χώρες στον κόσμο και έχει ως σκοπό να ενεργοποιήσει την εσωτερική δύναμη του ατόμου, προωθώντας τον ανθρώπινο πολιτισμό, τον αυθεντικό εθελοντισμό και την πρακτική φιλοσοφία.

«Ποιος θα μπορούσει να κατακτήσει αυτόν τον κόσμο, το βασίλειο των νεφρών και τον παράδεισο των θεών; Ποιος θα συναντήσει τις διδασκαλίες σαν τον επιδέξιο στεφανοποιό που διαλέγει τα σωστά λουλούδια; Ο Μαθητής θα κατακτήσει αυτόν τον κόσμο...» («Νταρμπαπάντα, η Ατραπός της αρετής του Βούδα, τα άνθη»)

Στα χρόνια του σκοταδισμού και της άγνοιας, η Ε. Π. Μπλαβάτσκι φυλάει σαν καθάρια μήτρα τα σπέρματα της γνώσης, για να τα παραδώσει στην ανθρωπότητα. Αυτή είναι η αποστολή της. Διαφυλάσσει ως Μαθήτρια με ταπεινοφροσύνη και αγωνιστικότητα και προσφέρει με αφοσίωση και αυτοθυσία το φως των διδασκαλιών, τη μυστικιστική γνώση.

«Προσφέρεται σ' εκείνους που είναι πρόθυμοι να αποδεχθούν την αλήθεια, όπου κι αν βρίσκεται, να την υπερασπιστούν και ν' αντιμετωπίσουν κατά πρόσωπο τη λαϊκή προκατάληψη... Κοπιάζουμε για ένα φωτεινότερο αύριο». Ε. Π. Μπλαβάτσκι, «Ισις αποκαλυμμένη».

Η Ε. Π. Μπλαβάτσκι γεννήθηκε στις 12 Αυγούστου 1831, στο Αικατερινοσλάβ, δίπλα στο Δνείπερο ποταμό (πόλη τώρα της Ουκρανίας και τότε της ρωσικής αυτοκρατορίας). Τα παιδικά της χρόνια ήταν γεμάτα ωραίες αναμνήσεις, επικίνδυνες εξορμήσεις και δυνατές συγκινήσεις.

Οι 3 αρχές μας

1 -Συναδελφосύνη

Η προώθηση ενός Ιδεώδους παγκόσμιας συναδελφосύνης βασισμένο στο σεβασμό της ανθρώπινης αξιοπρέπειας, πέρα από τις διαφορές μας, φυλετικές, μορφωτικές, θρησκευτικές, κοινωνικές κ.ά.

2 - Γνώση

Η αγάπη για τη σοφία, η οποία μέσα από τη συγκριτική μελέτη των φιλοσοφιών, θρησκειών, επιστημών και τεχνών, προωθεί τη γνώση για το σύμπαν, τη φύση και τον άνθρωπο.

3 - Ανάπτυξη

Η ανάπτυξη των καλύτερων στοιχείων του ανθρώπου, με την προώθηση και την ένταξή του στη φύση και την κοινωνία, όχι ως απλό παρατηρητή αλλά ως ενεργό συμμετέχοντα σ' έναν κόσμο που χρειάζεται βελτίωση.

Ο στόχος μας

Προτείνουμε ένα Νέο Ανθρωπισμό, μια νέα Φιλοσοφική προσέγγιση του κόσμου και του Εαυτού μας. Νέα και συγχρόνως αρχαία, βασισμένη στη Σοφία του παρελθόντος αλλά προσαρμοσμένη στο σήμερα, στις σύγχρονες ανάγκες μας και με οραματισμό για το μέλλον.

ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ που απελευθερώνει

...η
αναζήτηση
της Σοφίας
που γίνεται
τρόπος ζωής
και δίνει
νόημα στην
ύπαρξή
μας

Τι είναι για μας η φιλοσοφία

Η φιλοσοφία είναι η **σοφία** της καθημερινής ζωής. Το να φιλοσοφείς είναι πολύ απλά να είσαι «παρών» στη ζωή, στους άλλους και στον εαυτό σου.

Δεν είναι μια διανοητική προσέγγιση αλλά πάνω απ' όλα ένας τρόπος ζωής προσιτός σε όλους και αποτελείται από την εφαρμογή των διδασκαλιών των σοφών όλων των εποχών.

Γιατί Φιλοσοφία σημαίνει να συνδιαλεγόμαστε με τον εαυτό μας, να ερχόμαστε σε επαφή με ιδέες κι όχι με απόψεις και να κάνουμε **σωστές επιλογές ελεύθερα**.

ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ που βελτιώνει

προσφέρει
το οξυγόνο
της ψυχής,
ένα Όραμα
για να
Είσαι

Τι είναι για μας ο πολιτισμός

Στη Νέα Ακρόπολη αναγνωρίζουμε την ανάγκη να διασώσουμε και να αναπτύξουμε, μέσα από μια ολιστική προσέγγιση, την τέχνη, την επιστήμη, το μυστικισμό και την πολιτική ως την τέχνη της αρμονικής συνύπαρξης. Δεν μαθαίνουμε απλά για κάθε πολιτισμό αλλά **χτίζουμε τον πολιτισμό και την κουλτούρα μέσα στον καθένα**.

Γιατί ο Πολιτισμός διευρύνει την κατανόησή μας για τη ζωή και τον κόσμο και μας φέρνει πιο κοντά στον άνθρωπο μέσα από ένα πνεύμα σεβασμού, αλληλεγγύης και αλληλοκατανόησης.

3 πεδία δράσης:

ΕΘΕΛΟΝΤΙΣΜΟΣ που ενώνει

είναι μια
αυθεντική
στάση
καρδιάς,
ένα κανάλι
Δύναμης
και Ζωής

Τι είναι για μας ο εθελοντισμός

Ο Εθελοντισμός είναι μια **αυθεντική στάση καρδιάς** πέρα από τις μόδες.

Η Νέα Ακρόπολη προσφέρει στην κοινωνία ένα πεδίο μέσα από το οποίο μπορεί ο άνθρωπος αναπτύσσοντας τις αξίες της ένωσης, της αλληλεγγύης, της ανεκτικότητας, της υπευθυνότητας, να οδηγηθεί στη βελτίωση τόσο του εαυτού του όσο και της κοινωνίας στην οποία ζει.

Γιατί το σκοτάδι δεν νικείται με χτυπήματα αλλά με Φως!

το τρίμηνο που πέρασε...

εθελοντισμός

πολιτισμός

Summer camp 2014

Ζώντας το Καλοκαίρι στη Φύση!
Μια καλοκαιρινή κατασκήνωση όπου:
Ανακαλύπτεις τον εαυτό σου μέσα στο δάσος
Απολαμβάνεις αθλήματα στη Φύση
Γνωρίζεις νέους ανθρώπους
Φτάνεις στην κορυφή... του βουνού με ορειβασία
ή πεζοπορία
Συμμετέχεις σε ομαδικά παιχνίδια και δημιουργικές
δραστηριότητες
Γίνεσαι καλύτερος μαθαίνοντας περισσότερα για
τη Φύση και τον εαυτό σου

Έκθεση Βιβλίου στο Ζάππειο

Σταθερή παρουσία στη μεγαλύτερη Έκθεση Βιβλίου που γίνεται στην Αθήνα έχουν οι «Εκδόσεις Νέα Ακρόπολη» εδώ και 24 χρόνια. Το περίπτερό μας ήταν καθημερινά ανοιχτό ενημερώνοντας τον κόσμο για τα βιβλία των εκδόσεών μας και το 3μηνιάιο περιοδικό μας το οποίο βρίσκεται στο 30ο έτος της κυκλοφορίας του. Μέσα από ένα «ολοζώντανο ανθρώπινο βιβλίο» και ένα quiz, μάθαμε ποιο βιβλίο θα ήμασταν, αν ήμασταν βιβλίο! Αυτό ήταν το event που παρουσίασε η ομάδα “Booksharing” και οι επισκέπτες της έκθεσης απάντησαν στο quiz με τίτλο: “Ποιο βιβλίο θα ήσουν;” έκαναν πολλές γνωριμίες και αντάλλαξαν βιβλία!

φιλοσοφία

Με την συμμετοχή και το μήνυμά τους για δράση έκαναν τη διαφορά οι 40 εθελοντικοί οργανισμοί με τους εκατοντάδες εθελοντές τους που πραγματοποίησαν για 12η συνεχή χρονιά την ανοιχτή γιορτή για τον Εθελοντισμό και την ανιδιοτελή προσφορά, την Κυριακή 28 Σεπτεμβρίου, από τις 10.00 π.μ. έως τις 19.00 μ.μ., στον πεζόδρομο Αποστόλου Παύλου, στο Θησείο.

Η Πορτή Εθελοντισμού ήταν ανοιχτή σε όλους και ήταν όλοι εκεί: εθελοντές, επισκέπτες, συμμετέχοντες ομάδες, που γιόρτασαν την πολυετή και συνεπή δράση τους σε θέσεις κρίσιμες και απαραίτητες για την καθημερινή λειτουργία της κοινωνίας μας. Και συνεχίζουν, καλώντας όλους τους ανήσυχους πολίτες να γίνουν εθελοντές προσφέροντας στον κόσμο και ζώντας ενεργά μέσα στον κόσμο.

James - Robert - John - David - William

3 θεματικές ενότητες:

- an anlytisch sein angeschlossen
- an q angeschlossen
- an r angeschlossen
- an s angeschlossen
- an t angeschlossen
- an u angeschlossen
- an v angeschlossen
- an w angeschlossen
- an x angeschlossen
- an y angeschlossen
- an z angeschlossen

- առաջատարի մեջ ապրիլից
- անցյալից հասկանալի մեջ
- արդյունքի մեջ, հարմարից հասկանալից
- մեծ մեջ հասկանալից հասկանալից

- մարդիկ չեն անդադրում
- բնիկն է անդադրում
- առ է անդադրում չեն անդադրում
- բացակայում է առ բացակայում է
- անհասկանալի է անհասկանալի

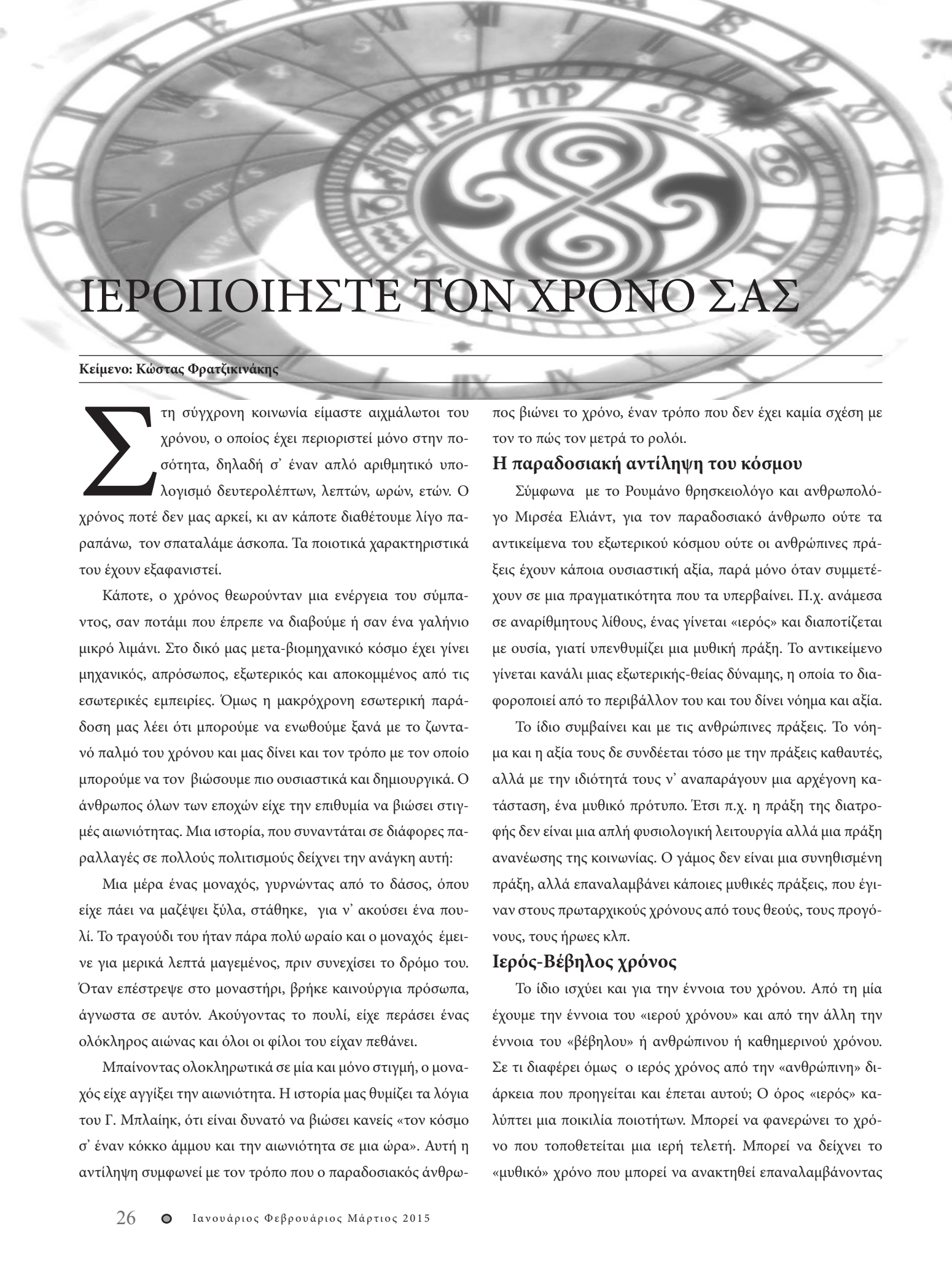
Παρουσίαση test
& πρακτικές
αξιολόγησης.

[illegible]

to do

- ☒ να γίνει δημιουργικός
- ☒ να μάθω
- ☒ να αγαπήσω και να μοιράζομαι
- ☒ να είμαι περυσμένος
- ☒ να γνωρίσω τον εαυτό μου
- ☒ να αναζητήσω ξανά...

ζήσε τη
φιλοσοφία

ΙΕΡΟΠΟΙΗΣΤΕ ΤΟΝ ΧΡΟΝΟ ΣΑΣ

Κείμενο: Κώστας Φρατζικινάκης

Στη σύγχρονη κοινωνία είμαστε αιχμάλωτοι του χρόνου, ο οποίος έχει περιοριστεί μόνο στην ποσότητα, δηλαδή σ' έναν απλό αριθμητικό υπολογισμό δευτερολέπτων, λεπτών, ωρών, ετών. Ο χρόνος ποτέ δεν μας αρκεί, κι αν κάποτε διαθέτουμε λίγο παραπάνω, τον σπαταλάμε άσκοπα. Τα ποιοτικά χαρακτηριστικά του έχουν εξαφανιστεί.

Κάποτε, ο χρόνος θεωρούνταν μια ενέργεια του σύμπαντος, σαν ποτάμι που έπρεπε να διαβούμε ή σαν ένα γαλήνιο μικρό λιμάνι. Στο δικό μας μετα-βιομηχανικό κόσμο έχει γίνει μηχανικός, απρόσωπος, εξωτερικός και αποκομμένος από τις εσωτερικές εμπειρίες. Όμως η μακρόχρονη εσωτερική παράδοση μας λέει ότι μπορούμε να ενωθούμε ξανά με το ζωντανό παλμό του χρόνου και μας δίνει και τον τρόπο με τον οποίο μπορούμε να τον βιώσουμε πιο ουσιαστικά και δημιουργικά. Ο άνθρωπος όλων των εποχών είχε την επιθυμία να βιώσει στιγμές αιωνιότητας. Μια ιστορία, που συναντάται σε διάφορες παραλλαγές σε πολλούς πολιτισμούς δείχνει την ανάγκη αυτή:

Μια μέρα ένας μοναχός, γυρνώντας από το δάσος, όπου είχε πάει να μαζέψει ξύλα, στάθηκε, για ν' ακούσει ένα πουλί. Το τραγούδι του ήταν πάρα πολύ ωραίο και ο μοναχός έμεινε για μερικά λεπτά μαγεμένος, πριν συνεχίσει το δρόμο του. Όταν επέστρεψε στο μοναστήρι, βρήκε καινούργια πρόσωπα, άγνωστα σε αυτόν. Ακούγοντας το πουλί, είχε περάσει ένας ολόκληρος αιώνας και όλοι οι φίλοι του είχαν πεθάνει.

Μπαίνοντας ολοκληρωτικά σε μία και μόνο στιγμή, ο μοναχός είχε αγγίξει την αιωνιότητα. Η ιστορία μας θυμίζει τα λόγια του Γ. Μπλαίρκ, ότι είναι δυνατό να βιώσει κανείς «τον κόσμο σ' έναν κόκκο άμμου και την αιωνιότητα σε μια ώρα». Αυτή η αντίληψη συμφωνεί με τον τρόπο που ο παραδοσιακός άνθρω-

πος βιώνει το χρόνο, έναν τρόπο που δεν έχει καμία σχέση με τον το πώς τον μετρά το ρολόι.

Η παραδοσιακή αντίληψη του κόσμου

Σύμφωνα με το Ρουμάνο θρησκευολόγο και ανθρωπολόγο Μιρσέα Ελιάντ, για τον παραδοσιακό άνθρωπο ούτε τα αντικείμενα του εξωτερικού κόσμου ούτε οι ανθρώπινες πράξεις έχουν κάποια ουσιαστική αξία, παρά μόνο όταν συμμετέχουν σε μια πραγματικότητα που τα υπερβαίνει. Π.χ. ανάμεσα σε αναρίθμητους λίθους, ένας γίνεται «ιερός» και διαποτίζεται με ουσία, γιατί υπενθυμίζει μια μυθική πράξη. Το αντικείμενο γίνεται κανάλι μιας εξωτερικής-θείας δύναμης, η οποία το διαφοροποιεί από το περιβάλλον του και του δίνει νόημα και αξία.

Το ίδιο συμβαίνει και με τις ανθρώπινες πράξεις. Το νόημα και η αξία τους δε συνδέεται τόσο με την πράξη καθαυτή, αλλά με την ιδιότητά τους ν' αναπαράγουν μια αρχέγονη κατάσταση, ένα μυθικό πρότυπο. Έτσι π.χ. η πράξη της διατροφής δεν είναι μια απλή φυσιολογική λειτουργία αλλά μια πράξη ανανέωσης της κοινωνίας. Ο γάμος δεν είναι μια συνηθισμένη πράξη, αλλά επαναλαμβάνει κάποιες μυθικές πράξεις, που έγιναν στους πρωταρχικούς χρόνους από τους θεούς, τους προγόνους, τους ήρωες κλπ.

Ιερός-Βέβηλος χρόνος

Το ίδιο ισχύει και για την έννοια του χρόνου. Από τη μία έχουμε την έννοια του «ιερού χρόνου» και από την άλλη την έννοια του «βέβηλου» ή ανθρώπινου ή καθημερινού χρόνου. Σε τι διαφέρει όμως ο ιερός χρόνος από την «ανθρώπινη» διάρκεια που προηγείται και έπεται αυτού; Ο όρος «ιερός» καλύπτει μια ποικιλία ποιοτήτων. Μπορεί να φανερώνει το χρόνο που τοποθετείται μια ιερή τελετή. Μπορεί να δείχνει το «μυθικό» χρόνο που μπορεί να ανακτηθεί επαναλαμβάνοντας

μια μυθική-αρχετυπική πράξη. Τέλος, μπορεί να σηματοδοτεί τους κοσμικούς ρυθμούς (αλλαγές εποχών, ισημερίες, ηλιοστάσια). Έτσι για την παραδοσιακή κοσμοαντίληψη, κάθε λεπτό ή δευτερόλεπτο μπορεί σε οποιαδήποτε στιγμή να γίνει «ιερό». Οποιοσδήποτε χρόνος είναι ανοιχτός προς τον ιερό χρόνο. Αρκεί να μεσολαβήσει κάποια ιεροφάνεια, για να μεταμορφωθεί, να καθαγιαστεί και να μνημονεύεται στο μέλλον.

Ο ιερός χρόνος διακόπτει τη ρουτίνα της κανονικής διαδοχής του βέβηλου χρόνου. Αυτή η διακοπή δείχνει ένα εξέχον χαρακτηριστικό του ιερού χρόνου: ο χρόνος είναι αντιστρέψιμος! Ο ιερός χρόνος είναι μια επιστροφή στην αρχή των χρόνων, όπως αυτή περιγράφεται στους μύθους. Στις ιεροτελεστίες και στις ιερές γιορτές οι αρχαίοι θρησκευόμενοι άνθρωποι επέστρεφαν στο χρόνο της αρχής, όταν οι θεοί ή οι ιερές δυνάμεις ήταν παρούσες στη δημιουργία του κόσμου. Όταν κάποιος εισέλθει στον ιερό χρόνο γίνεται σύγχρονος με τους θεούς! Μ' αυτόν τον τρόπο οι άνθρωποι μπορούσαν να πλησιάσουν το ιερό, αφού το ιερό παρουσιάζεται στον κόσμο.

Στις τελετές ο μυθικός χρόνος είναι «παρών». Όλες οι τελετουργίες έχουν την ιδιότητα να ξετυλίγονται στο Τώρα. Ο χρόνος που συνέβη το γεγονός το οποίο «αναπαριστάνεται» από το τυπικό, έρχεται στην παρούσα στιγμή, όσο απομακρυσμένη κι αν τη φανταζόμαστε. Τα πάθη του Χριστού, ο θάνατος και η ανάστασή Του κατά τη διάρκεια των ακολουθιών της Μεγάλης Εβδομάδας δεν μνημονεύονται μόνο. Συμβαίνουν την ίδια στιγμή κάτω από το βλέμμα των πιστών. Κι ένας πραγματικά θρησκευόμενος πρέπει να νοιώθει σύγχρονος με αυτά τα υπερ-ιστορικά γεγονότα, αφού με την επανάληψη ο θεοφανικός χρόνος είναι «παρών».

Η αποκατάσταση του μυθικού χρόνου

Ο ιερός χρόνος είναι χρόνος αναγέννησης. Επιστρέφοντας στον ιερό χρόνο, όπου δημιουργήθηκε ο κόσμος, ο κόσμος ξαναγεννιέται. Ο χρόνος είναι κυκλικός. Κάθε ιερή γιορτή είναι μια επιστροφή στην αρχή, η οποία αποκαθιστά την ιερή παρουσία στον κόσμο δίνοντάς του ένα νέο ξεκίνημα. Ο ιερός χρόνος σχετίζεται και με τους κύκλους της φύσης. Π.χ. ο εορτασμός της πρωτοχρονιάς είναι μια επιστροφή στην αρχή του χρόνου, στον Πρώτο-χρόνο και μας βεβαιώνει ότι η ζωή θα επιστρέψει την άνοιξη. Καθώς ο κύκλος στρέφεται προς το χειμώνα η ζωή σιγά-σιγά εξαφανίζεται, καθώς η ιερή δύναμη απομακρύνεται. Με κάθε ετήσια επανάληψη του εορτασμού της πρωτοχρονιάς

ο χρόνος ιεροποιείται κι ο κόσμος ανανεώνεται για ένα ακόμη έτος.

Ο πρωταρχικός χρόνος είναι «παρών» στον ιερό χρόνο. Ο ιερός χρόνος είναι μια επιστροφή στον πρωταρχικό χρόνο.

Έτσι λοιπόν μέσα από οποιοδήποτε τελετουργικό και κατά συνέπεια μέσα από οποιαδήποτε σημαντική εκδήλωση (κυνήγι, ψάρεμα, κλπ) ο άνθρωπος εισχωρεί στο «μυθικό» χρόνο. Γιατί η «μυθική» εποχή δεν πρέπει να εννοηθεί σαν παρελθόν αλλά σαν παρόν και μέλλον. Η περίοδος αυτή είναι «δημιουργική» με την έννοια ότι «τότε» στον αλλοτινό καιρό έλαβε χώρα η δημιουργία και η οργάνωση του Κόσμου ή η αποκάλυψη από τους θεούς ή τους προγόνους ή τους εκπολιτιστές-ήρωες.

Ο παραδοσιακός άνθρωπος στις συνηθισμένες πράξεις του (π.χ. στις αγροτικές ασχολίες, στις κοινωνικές συνήθειες, στην ερωτική ζωή, στην καλλιέργεια κλπ) δε βρίσκει σημασία και ενδιαφέρον, παρά μόνο στο μέτρο που επαναλαμβάνουν κάποιες ιερές κινήσεις και πράξεις-κάποιου υπερανθρώπινου προτύπου.

Οι μοναδικές βέβηλες δραστηριότητες είναι εκείνες που δεν έχουν μυθικό νόημα, δηλαδή που στερούνται παραδειγματικών προτύπων. Έτσι μπορούμε να πούμε, σύμφωνα με τον Μ.Ελιάντε, ότι κάθε υπεύθυνη δραστηριότητα στην επιδίωξη ενός καθορισμένου σκοπού είναι και μια τελεουργία. Στις μέρες μας η πλειονότητα αυτών των δραστηριοτήτων έχει υποστεί μια χρόνια διαδικασία αποϊεροποίησης και στις μοντέρνες κοινωνίες έχουν γίνει ανίερές, δηλαδή καθημερινές. Ας δούμε μερικά παραδείγματα: Όλοι οι χοροί ήταν αρχικά ιεροί όπως π.χ. ο

πύρρειος-πολεμικός χορός που δημιουργήθηκε από την Αθηνά ή ο χορός του Θησέα στο Λαβύρινθο. Οι μάχες, οι συγκρούσεις, οι πόλεμοι είχαν τελετουργική αξία και σημασία. Συμβόλιζαν μια μάχη ανάμεσα σε δύο αντιπροσώπους των θεών (π.χ. στην Αίγυπτο Όσιρις και Σεθ, στη Σκανδιναβία Θωρ και γίγαντας Hrungrnir). Και οι τελετές ανοικοδόμησης προϋποθέτουν τη μίμηση της κοσμογονικής πράξης και μπορούν να αναστέλλουν τη ροή του βέβηλου χρόνου. Κάθε νέο οικοδόμημα που χτίζεται μπορεί να είναι μια νέα αρχή.

Η ιεροποίηση του χρόνου στη σύγχρονη εποχή

Όλοι οι παραδοσιακοί πολιτισμοί είχαν εναρμονιστεί με τη ροή του χρόνου στο περιβάλλον τους και είχαν βρει τρόπους να έχουν στιγμές αιωνιότητας. Σε αντίθεση εμείς, ο σύγχρονος πολιτισμός, έχουμε συγχρονιστεί με το μηχανικό-γραμμικό χρόνο των ρολογιών του βιομηχανικού μας περιβάλλοντος. Έχουμε επιδοθεί σ' έναν τρελό αγώνα να νικήσουμε το χρόνο καταλήγοντας να γίνουμε εμείς οι ίδιοι μηχανικά ρολόγια. Όταν δεν μπορούμε να προλάβουμε το ρολόι, εκνευριζόμαστε, αγχωνόμαστε και διαχωριζόμαστε από την εσωτερική μας ύπαρξη.

Στον αγώνα μας να αποδείξουμε την αποδοτικότητά μας, έχουμε ξεχάσει ότι η πνευματική εργασία δεν είναι μια διαδικασία επίδειξης ταχύτητας. Το ζήτημα είναι πώς θα μπορέσουμε να διατηρήσουμε το σύνδεσμό μας με τον πλούσιο χρόνο της

φύσης και τα εσωτερικά μας ρολόγια, πώς θα ιεροποιήσουμε το χρόνο μας. Η σωστή στάση απέναντι στις γιορτές και τις τελετές είναι ένας τρόπος διακοπής της συνηθισμένης ροής του χρόνου και επανασύνδεσης με τους ρυθμούς της φύσης. Το σημαντικό σε ό,τι κάνουμε, είναι η συνειδητοποίηση. Αν εκτελούμε κάθε δραστηριότητά μας συνειδητά και έχοντας πάντα στο νου μας την επιδίωξη ενός συγκεκριμένου σκοπού, τότε μπορούμε να ιεροποιούμε το χρόνο και τις πράξεις μας.

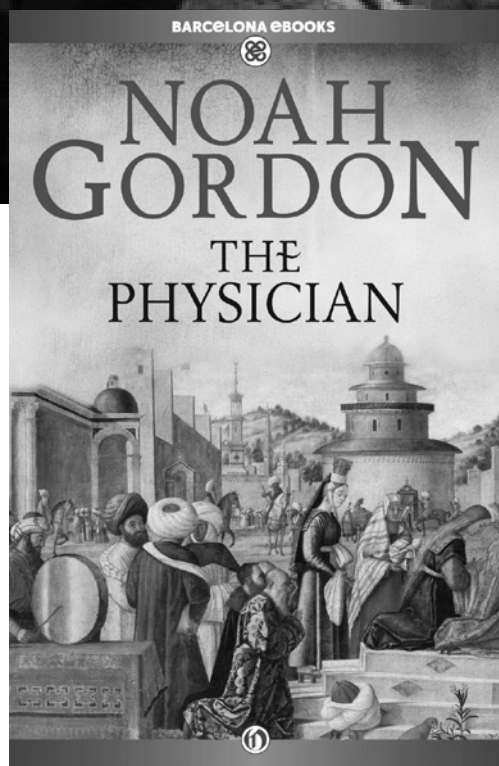
Όταν υπολογίζουμε το χρόνο μας με μηχανικό τρόπο, τον βιώνουμε σαν ένα καλάθι για ψώνια που πρέπει να γεμίσει μέχρι πάνω. Π.χ. το Σαββατοκύριακο έχουμε ένα σωρό δουλειές να κάνουμε και ξέρουμε ότι δε θα βρούμε χρόνο να τις τελειώσουμε όλες. Έτσι πιέζουμε τον εαυτό μας, βιάζουμε τα πράγματα και χάνουμε την ουσία της ζωής.

Άλλοι εργάζονται πολύ σκληρά, κι όμως βρίσκουν χρόνο να απολαύσουν το φαγητό τους. Είναι συνδεδεμένοι με το φαγητό και προσεκτικοί με το χρόνο που του αφιερώνουν. Ζώντας το χρόνο με τον τρόπο αυτό, έχουμε τη δυνατότητα να ανακαλύψουμε τους ατομικούς ρυθμούς της ημέρας. Μπαίνουμε στο χρόνο που είναι απαραίτητος για κάθε δουλειά που έχουμε να κάνουμε, κι έτσι βιώνουμε ταυτόχρονα μια πληθώρα χρόνων. Η ατομική μας δημιουργικότητα απαιτεί κάθε δραστηριότητα να γίνεται στον κατάλληλο γι αυτήν χρόνο. Ο καλλιτέχνης του Ζεν μπορεί να περάσει μέρες ή ακόμη και μήνες διαλογιζόμενος μπροστά σε μια λευκή κόλλα, και τελικά να ζωγραφίσει μέσα σε λίγα δευτερόλεπτα μια πεταλούδα που φτερουγίζει πάνω από ένα βλαστό μπαμπού, μ' ένα κρεσέντο κινήσεων. Μπορούμε να ρωτήσουμε: «πόσο καιρό χρειάστηκε στην πραγματικότητα ο καλλιτέχνης, για να φτιάξει αυτή τη ζωγραφιά;» Ένα δευτερόλεπτο; Μήνες; Χρόνια; Οποιοσδήποτε χρόνος είναι ανοιχτός προς τον ιερό χρόνο. Φτάνει να έχουμε ανοιχτή την αντίληψή μας σ' αυτόν.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

- Mircea Eliade, ΚΟΣΜΟΣ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΑ, εκδ. ΕΛΛ.ΓΡΑΜΜΑΤΑ
- Mircea Eliade, ΠΡΑΓΜΑΤΕΙΑ ΠΑΝΩ ΣΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΩΝ ΘΡΗΣΚΕΙΩΝ, Εκδ. Ι. ΧΑΤΖΗΝΙΚΟΛΗ
- Mircea Eliade, ΤΟ ΙΕΡΟ ΚΑΙ ΤΟ ΒΕΒΗΛΟ, Εκδ. ΑΡΣΕΝΙΔΗΣ
- David Peat-John Briggs, ΜΙΑ ΑΙΡΕΤΙΚΗ ΑΠΟΨΗ ΓΙΑ ΤΟ ΧΑΟΣ ΣΤΗΝ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΖΩΗ, Εκδ. ΤΡΑΥΛΟΣ

Ο Θεραπευτής (The Physician)

Κείμενο: Αγάπη Χατζημπαλάση

Ηθοποιοί: Stellan Skarsgård, Ben Kingsley, Emma Rigby

Σκηνοθέτης: Philipp Stölzl

Ηταινία βασίζεται στο μυθιστόρημα του Αμερικανού συγγραφέα Νόα Γκόρντον κι έχει γίνει μπεστ σέλερ στην Αμερική και στην Ευρώπη. Διαδραματίζεται τον 11ο αιώνα, την εποχή που η Ευρώπη ζούσε τον μεσαίωνα της κι η ζωή του ανθρώπου δεν είχε καμία ασφάλεια και αξία.

Ένα μικρό ορφανό παιδί, που έχει χάσει τα πάντα στη ζωή του, ακολουθεί έναν πλανόδιο εμπειρικό γιατρό, ο οποίος τον μυεί σε μια «πρωτόγονη» ιατρική. Μετά από χρόνια γοητεύεται από την προσωπικότητα ενός Εβραίου θεραπευτή, ο οποίος έχει σπουδάσει κοντά στον Αβικέννα, και κάνει στόχο της

ζωής του να φτάσει στον αραβικό κόσμο, για να μαθητεύσει δίπλα του. Η δίψα του για γνώση είναι τόσο μεγάλη, που δεν διστάζει να μεταμφιεστεί σε Εβραίο (κάνει μάλιστα και μόνος του περιτομή), έτσι ώστε να γίνει δεκτός σ' έναν κόσμο εχθρικό προς τους χριστιανούς. Αργά και σταθερά μαθαίνει τα μυστικά της ιατρικής και παράλληλα ωριμάζει σαν άνθρωπος σ' ένα περιβάλλον γεμάτο διαμάχες ιδεών μεταξύ συντηρητικών και προοδευτικών δυνάμεων.

Ας δούμε τώρα το ιστορικό πλαίσιο της εποχής:

Τον 7ο με 11ο περίπου αιώνα εμφανίζεται στη σκηνή της ιστορίας ο αραβικός «χρυσός αιώνας». Την ίδια εποχή που η Ευρώπη βρίσκεται στον πιο σκοτεινό μεσαίωνα, οι Άραβες δημιουργούν τη δική τους αναγέννηση αντλώντας κυρίως από την ελληνιστική επιστημονική παράδοση και απ' όλους τους κλάδους της (φιλοσοφία, ιατρική, αστρολογία, μαθηματικά κλπ) αλλά και από

τον περσικό ζωροαστρισμό. Όταν στο χριστιανικό κόσμο το διάβασμα θεωρούνταν αιρετικό και στο Βυζάντιο κυριαρχούσαν οι έριδες της εικονομαχίας με τους αυτοκράτορες, εκτός ελαχίστων εξαιρέσεων, να καταστρέφουν την αρχαία ελληνική κληρονομιά, οι Άραβες, όχι μόνο συνέλεξαν τα διαμάντια της ανθρώπινης σκέψης, αλλά επιχειρούσαν και τη «γλωσσική» μεταφορά τους με τη μορφή μιας μαζικής μεταφραστικής δραστηριότητας. Μάλιστα οι σύγχρονοι ιστορικοί θεωρούν αυτή την πρόσληψη της ελληνικής επιστήμης από το Ισλάμ, ως μια κατ' εξοχήν σκόπιμη και

οργανωμένη δραστηριότητα των Αράβων λογίων, που καθοδηγήθηκε από χαλίφες, αυλικούς αξιωματούχους, πλούσιους εμπόρους και μαικήνες. Το ενδιαφέρον είναι ότι δεν έμειναν στην απλή πρόσληψη της ελληνικής σκέψης, αλλά βασιζόμενοι σ' αυτήν κατάφεραν να την εξελίσουν και να παράγουν άλλα πρωτότυπα αποτελέσματα.

Στην ταινία υπάρχει μια σχολή ιατρικής, όπου δεν διδάσκονταν μόνο η επιστήμη αλλά και η φιλοσοφική σκέψη, στοιχείο το οποίο είναι εμπνευσμένο από την πραγματικότητα της εποχής.

Ο Αββασίδης χαλίφης Αλ Μαμούν (813-833) δημιούργησε στη Βαγδάτη μια σχολή που την ονόμασε «ο Οίκος της Σοφίας». Εκτός από τη σχολή, συμπεριέλαβε κι ένα αστεροσκοπείο, μια βιβλιοθήκη κι ένα κέντρο μεταφράσεων, το οποίο έπαιξε σημαντικό ρόλο στο μεταφραστικό διαφωτιστικό έργο. Στον «Οίκο της Σοφίας» σημαντικό πρόσωπο υπήρξε ο εγκυκλοπαιδιστής Αλ-Κιντί, ο οποίος μετέφρασε και έγραψε 265 επιστημονικά συγγράμματα. Από τους Άραβες και τους Εβραίους λογίους του αραβικού κόσμου, θα περάσουν και πάλι αργότερα τα κείμενα των αρχαίων φιλοσόφων στη

Δύση, και θα βοηθήσουν στην Αναγέννηση. Το κίνημα ήταν γνωστό ως «φαλσάφα» (φιλοσοφία) που ασκούσαν από τους «φαϊλάσουφ» (φιλοσόφους).

Η φαρμακευτική εξελίχθηκε σε τέτοιο βαθμό, ώστε να αποτελέσει για πρώτη φορά ξεχωριστή επιστήμη. Ονομασίες, όπως αλκοόλη, αλκάλι, ελιξίριο, σιρόπι, προέρχονται από τα αραβικά. Σημαντικότερη είναι και η εξέλιξη της περίθαλψης με την ίδρυση υψηλού επιπέδου νοσοκομειακών εγκαταστάσεων.

Ο Αβικέννας ήταν ο πιο διάσημος από τους Άραβες ιατρούς. Παράλληλα ήταν φιλόσοφος, μαθηματικός φυσικός, αστρονόμος και συγγραφέας. Το όνομά του ήταν ο εξελληνισμένος τύπος του αραβικού ονόματος Ίμπν Σινά. Έγραψε πάρα πολλά βιβλία, το γνωστότερο εκ των οποίων είναι ο «Κανών», το οποίο ήταν και το βασικότερο βιβλίο ιατρικής σπουδής στην Ευρώπη μέχρι το τέλος του 16ου αιώνα. Ο Αβικέννας διαχωρίζει τη φιλοσοφία στη λογική (θεωρητική φιλοσοφία, φυσική, μαθηματικά, θεολογία) και στην πρακτική φιλοσοφία (ηθική και πολιτική επιστήμη). Προτείνει τη δημιουργία μιας ιδανικής ισλαμικής κοινωνίας βασιζόμενης στα πλαίσια του νεοπλατωνισμού.

Η ζωή του παρουσιάζει κάποιες ομοιότητες με την ταινία. Είχε έναν ισχυρό προστάτη, το σουλτάνο της Μπουχάρα, ο οποίος ήταν υπέρ των γραμμάτων, αλλά όταν οι Σαμανίδες ηττήθηκαν, δεν του επέτρεψαν να χρησιμοποιεί πια τη βιβλιοθήκη. Την ίδια εποχή πεθαίνει ο πατέρας του, και αρχίζει γι' αυτόν μια ζωή περιπλάνησης σε διάφορες πόλεις, όπου εξασκεί την ιατρική τέχνη αλλά συγκεντρώνει κι έναν

αριθμό μαθητών σπουδαστών που ενδιαφέρονταν για φιλοσοφικές συζητήσεις. Παρά την περιπλάνησή του, δεν καταφέρνει να γλιτώσει από τους πολιτικούς του αντιπάλους και φυλακίζεται για ένα διάστημα ως πολιτικός κρατούμενος. Πεθαίνει σε μια στρατιωτική εκστρατεία, όπου συνόδευε ως ιατρός τον προστάτη του, σουλτάνο. Όσον αφορά το θάνατό του, έχουμε μια διαφοροποίηση από την ταινία.

Αξίζει να επισημάνουμε ότι ο Αβικέννας στο περίφημο βιβλίο του για την ιατρική θεωρεί, όπως κάποτε και ο Ιπποκράτης, ότι η πολιτική είναι η φυσική απόληξη της ιατρικής και στοχάζεται πάνω στο ζήτημα της ορθής διακυβέρνησης και της υγιούς πολιτείας.

Ένα άλλο στοιχείο της ταινίας, που παρουσιάζει μια ιστορική αλήθεια, σχετίζεται με το δύσκολο και απάνθρωπο τρόπο ζωής των ανθρώπων της μεσαιωνικής Ευρώπης.

Στη φτώχεια, τις ασθένειες, και την έλλειψη κράτους πρόνοιας για τους δεινοπαθόντες, έρχεται να προστεθεί και ο φόβος που δημιουργεί η άγνοια. Η θεραπευτική θεωρείται τέχνη του διαβόλου! Ο θεός δίνει την αρρώστια, άρα η ίασή της είναι κάτι διαβολικό. Οι θεραπευτές θεωρούνταν αμαρτωλοί μάγοι, που ενεργούν ενάντια στη φύση. Μέσα σ' ένα τέτοιο πλαίσιο, ο πονεμένος καταφεύγει, όπου μπορεί να βρει γιατρεία, ακόμη και σε μέρη που σήμερα θα φαίνονταν αδιανόητα.

Οι ιατροί την εποχή εκείνη ανήκαν στον κλήρο και εξαιτίας της ενασχόλησής τους με τις εκκλησιαστικές σπουδές, δεν καταδέχονταν τον απλό λαό ή οι υπηρεσίες τους ήταν πολύ ακριβές

και απρόσιτες για τους φτωχούς. Από την άλλη, η δυτική εκκλησία τους είχε απαγορέψει να έρχονται σ' επαφή με το αίμα των ασθενών θεωρώντας την επαφή αυτή ως αμαρτία. Μία ακόμα αλήθεια που παρουσιάζεται στην ταινία είναι ότι και στον ισλαμικό κόσμο απαγορεύονταν η ανατομία.

Έτσι οι κουρείς χειρουργοί έγιναν οι ιατροί του φτωχού λαού, παρόλο που το επάγγελμά τους δεν είχε και πολύ επιστημονικές βάσεις. Η πρακτική τους εκτεινόταν από την περιποίηση του σώματος μέχρι τη θεραπεία με καταπλάσματα στα μάτια, το κόψιμο της βεντούζας, την αφαίμαξη, την εξαγωγή δοντιών και τους αναγκαίους ακρωτηριασμούς. Αυτά ήταν τα πολύ δημοφιλή και διαδεδομένα προληπτικά μέτρα και θεραπευτικές αγωγές για κάθε είδους νόσο και προέρχονταν από τις ιατρικές θεωρίες της αρχαιότητας. Αυτοί οι μπαρμπέρηδες γιατροί αποτελούσαν κατώτερη κοινωνική τάξη, τις πρακτικές της οποίας ασκούσαν και οι δήμιοι, που επιμελούνταν τις σωματικές κακώσεις από τα βασανιστήρια.

Ένα άλλο σημείο στην ταινία αφορά την εμφάνιση της πανώλης ή «πανούκλας», της μεταδοτικής ασθένειας που εξαφάνισε ένα μεγάλο αριθμό ανθρώπων κι έφερε πολλές κοινωνικές αλλαγές. Η αλήθεια είναι ότι η εμφάνισή της θα γίνει περίπου 3 αιώνες αργότερα και ο Αβικέννας δεν θα έχει καμία σχέση με την καταπολέμησή της.

Όμως είναι γνωστό ότι από τον 6ο αιώνα και σε όλον το Μεσαίωνα εκδηλώνονταν μεγάλες επιδημίες, με αποτέλεσμα να παραμένουν μόνιμα ενδημικές εστίες. Η πιο γνωστή είναι η μεγάλη

Ο συγγραφέας Νόα Γκόρντον

επιδημία του 14ου αιώνα, η οποία ονομάστηκε «Μαύρος Θάνατος» και μεταφερόταν στον άνθρωπο από το τσίμπημα ψύλλων που παρασιτούσαν πάνω σε αρουραίους, κάτι που παρουσιάζει και η ταινία.

Γενικότερα όμως η ταινία, χωρίς να έχει κρατήσει μια πιστή βιογραφική ιστορική διαδρομή, μας δίνει ωστόσο μια θαυμάσια ευκαιρία να ρίξουμε φως σε μια δραματική εποχή αλλαγών και προκλήσεων και μεγάλων ιδεολογικών συγκρούσεων. Η φιλοσοφία και η επιστήμη της αρχαίας εποχής αναδύονται δειλά δειλά μέσα από ένα σκοτεινό κόσμο και πολύ σύντομα η σκυτάλη από τον αραβικό πολιτισμό θα περάσει στα πανεπιστήμια και στους λαούς της χριστιανικής Ευρώπης.

Π' αυτό τη συνιστούμε ως ένα ενδιαφέρον ταξίδι γνώσης και ανακάλυψης αυτού του περάσματος, το οποίο βοήθησε στη δημιουργία του σύγχρονου δυτικού πολιτισμού.

ΑΣ ΓΕΛΑΣΟΥΜΕ... ΑΣ ΧΑΡΟΥΜΕ.... ΑΣ ΧΡΩΜΑΤΙΣΟΥΜΕ ΤΗ ΖΩΗ!!!

Κείμενο: Ντόρα Τύμη

*«Ευλογημένος να είσαι, αν τοποθετώντας τις πέτρες
μπορείς να τις στεριώσεις με γέλιο»*

Μοριά

Το χαμόγελο, η χαρά, το γέλιο στο μυαλό και στην καρδιά μας είναι αποτυπωμένα ως οι κύριες εκφράσεις της ευτυχίας. Όταν γελά κάποιος, είναι ευτυχισμένος, και όταν είναι ευτυχισμένος, γελά. Τι μας κάνει να θεωρούμε ένα παιδί ευτυχισμένο σε σχέση μ' έναν ενήλικα, αν όχι το αβίαστο γέλιο του, που συνοδεύεται από την ακόρεστη δίψα του να μαθαίνει και τη συνεχή διάθεσή του να παίζει;

Σύμφωνα με τις πιο πρόσφατες στατιστικές μελέτες πάνω στο θέμα, ένα εξάχρονο παιδί γελά κατά μέσο όρο 300 φορές την ημέρα, ενώ ένας ενήλικας 15. Παλαιότερες στατιστικές έδειχναν μια αναλογία 40 με 18.

Την αλματώδη πτώση της χαράς στο σύγχρονο κόσμο έρχεται να επισφραγίσει μια έρευνα του Γερμανού ψυχολόγου Dr. Michael Titze, ο οποίος λέει ότι στη δεκαετία του '50 οι ενήλικες γελούσαν κατά μέσο όρο 18 λεπτά την ημέρα ενώ σήμερα γελούν 4-6 λεπτά την ημέρα.

Ξεκάθαρο το μήνυμα. Ένας κόσμος κουρασμένος, που γερνά γρήγορα, αφύσικα γρήγορα. Ένας κόσμος που δεν θυμάται τα σοφά λόγια του Ritchard: «Δεν σταματάς να γελάς,

επειδή γερνάς. Γερνάς, επειδή σταματά να γελάς».

Και ποια είναι η λύση; Μας τη δίνει ο αγαπημένος όλων μας Γιάννης Ρίτσος με απλό και απέριττο τρόπο «Γέλα, καρδιά μου, γέλα. Βρες χρόνο να γελάς, αυτό είναι η μουσική της Ψυχής».

Αν μελετήσουμε την ιστορία της ανθρωπότητας, θα δούμε ότι έχει δοθεί πολύ μεγαλύτερη σημασία σ' αυτό το ιδιαίτερο χαρακτηριστικό του ανθρώπου, το γέλιο, απ' όσο νομίζουμε.

Οι Ινδιάνοι Ναβάχο τελούσαν και τελούν ακόμη στην παράδοσή τους μια μεγάλη γιορτή για το πρώτο γέλιο του νεογέννητου παιδιού, καθώς το θεωρούν ένα ιδιαίτερα σημαντικό γεγονός, το οποίο σφραγίζει τη δύναμη της ζωής.

Στην αρχαία Ελλάδα, και ειδικά στη Θεσσαλία και στη Σπάρτη, υπήρχαν οι ναοί του Γέλωτα (παιδί της θεάς Αφροδίτης, όπως ο Πόθος και η Ηδονή), καθώς θεωρούσαν ότι το γέλιο ενίσχυε την ψυχική και πνευματική δύναμη των ανθρώπων, την υγεία και την αρμονία.

Ο Αριστοτέλης θεωρούσε το γέλιο ανθρώπινο προνόμιο, το οποίο επέφερε ένα είδος ψυχικής κάθαρσης, ψυχικού εξαγνισμού με ανώδυνο τρόπο. Σήμερα έχουμε ανακαλύψει ότι ναι μεν το γέλιο δεν είναι μόνο ανθρώπινο προνόμιο (γελάνε οι πίθηκοι και τα τρωκτικά), αλλά παραμένει ως τέτοιο εξαιτίας της δυνατότητας του ανθρώπου να μπορεί να ξεχωρίσει και να χρησιμοποιήσει το γέλιο του με 18 τουλάχιστον διαφορετικούς τρόπους

Ο Ιπποκράτης, αιώνες πριν, πίστευε στη θεραπευτική αξία του γέλιου και τη χρησιμοποιούσε. Αυτή η πεποίθηση χάθηκε με τα χρόνια, αλλά στην εποχή μας

βλέπουμε να ξαναγεννιέται ως μέθοδος θεραπείας για τη φυσική και ψυχολογική ισορροπία. Σήμερα λειτουργούν «κλαμπ γέλιου», όπου οι άνθρωποι μαθαίνουν να γελάνε ξανά και να βλέπουν τη ζωή πιο αισιόδοξα, με εντυπωσιακά μερικές φορές αποτελέσματα, ακόμη και στον τομέα της υγείας.

Ο Πυθαγόρας έδινε ιδιαίτερη σημασία στον τρόπο που γελούσαν οι υποψήφιοι μαθητές του. Ήταν ένα από τα κριτήριά του για την είσοδό τους στη Σχολή.

Μέσα στην ιστορία υπήρξε ως μαγική τέχνη η «Γελωτομαντεία», όπου οι μαντείες τελούνταν με βάση το γέλιο και τις χροιές του.

Ο Δημόκριτος ήταν γνωστός ως «ο φιλόσοφος που γελά» και συνέδεε το γέλιο με «το κωμικό της ανθρώπινης φύσης και ζωής». Παρομοίαζε τους ανθρώπους με κόκκους άμμου στη ακτή του απείρου και γελούσε με την ιδέα που είχαν για τον εαυτό τους και τις ασχολίες τους σε σχέση με την πραγματική τους θέση μέσα στο Σύμπαν.

Ο αυτοσαρκασμός είναι κι αυτή μια μέθοδος του ανθρώπου ν' απαλύνει τις καταστάσεις και να δίνει μια άλλη προοπτική στα πράγματα. Με μια χιουμοριστική προοπτική βλέπει κανείς τις καταστάσεις πιο ρεαλιστικά και λιγότερο απειλητικά. Δημιουργεί επίσης μια ψυχολογική απόσταση και γίνεται πιο αντικειμενικός.

Πολλοί ψυχολόγοι σήμερα συμβουλεύουν να μοιραστούμε τις στιγμές που μας ντροπιάζουν και να αυτοσαρκαστούμε. Έτσι προετοιμαζόμαστε πιο σωστά, γιατί η ζωή έχει διδακτικό χαρακτήρα, και είναι καλύτερα, όπως λέει και ο

Maxwell, «να γελάσεις πρώτα εσύ με τον εαυτό σου, πριν το κάνουν οι άλλοι».

Ας σκεφτούμε λογικά. Όποιος μπορεί να γελάσει με μια κατάσταση, μπορεί και να την ξεπεράσει!

Σύμφωνα με τον Roger Pins βασικοί παράγοντες, για να προχωρήσει κανείς στο δρόμο της εσωτερικής εξέλιξης και μαθητείας, είναι η ευτυχία, η ευθυμία, η ισορροπία και η χαρά. Μ' αυτά τα στοιχεία θα αντιμετωπίσουμε τις αντιξοότητες της εσωτερικής πορείας. Η χαρά, η ευθυμία και η ευτυχία εμπλουτίζουν την εσωτερική μας ζωή με θετική ενέργεια και δημιουργούν μια ενεργειακή ασπίδα προστασίας πολύ ισχυρή. Αυτή η ασπίδα, λέει ο Pins, είναι η καλύτερη και βασικότερη που μπορεί να αποκτήσει ένας μαθητής, αλλά ακόμη κι ένας μνημένος, απέναντι στο εξαιρετικά αρνητικό περιβάλλον που έχει διαμορφωθεί σήμερα. Το γέλιο και η χαρά.

Με τον ίδιο τρόπο, το γέλιο βελτιώνει την υγεία και την επικοινωνία μεταξύ των ανθρώπων. Για παράδειγμα χαλαρώνει το σώμα, ενισχύει το ανοσοποιητικό σύστημα, απελευθερώνει τις ενδορφίνες, οι οποίες ονομάζονται και φυσικό όπιο του οργανισμού που μειώνουν τις ορμόνες του στρες, και προστατεύει την καρδιά. Επίσης μας βοηθάει ψυχολογικά προσφέροντάς μας χαρά και όρεξη για ζωή. Μας ανακουφίζει από φόβους και άγχη και βελτιώνει τη διάθεση. Μας εντάσσει καλύτερα στην κοινωνία, γιατί ενισχύει τις σχέσεις, προσελκύει τους άλλους, μας εξανθρωπίζει. Ενισχύει την ομαδική εργασία και βοηθά ιδιαίτερα στην εκτόνωση των συγκρούσεων.

Εν κατακλείδι, μας βοηθά να αντιμετωπίσουμε τις δυσκολίες της ζωής και να έχουμε μια προοπτική ανάπτυξης και προό-

δου. Όπως είπε και ο Καντ: «Οι δυσκολίες της ζωής αντιμετωπίζονται με 3 τρόπους την Ελπίδα, το Όνειρο και το Χιούμορ»

«Δεν θα άλλαζα ποτέ το γέλιο της καρδιάς μου μ' όλα τα πλούτη του κόσμου.

Ούτε θα ήμουν ικανοποιημένος με το ν' αλλάζω τα δάκρυά μου,

τα δάκρυα της αγωνίας μου με γαλήνη.

Φλογερή μου ελπίδα είναι ότι όλη μου η ζωή σ' αυτή τη γη θ' αποτελείται από δάκρυα και γέλιο.

Δάκρυα που μου εξαγνίζουν την καρδιά μου και μου αποκαλύπτουν το μυστικό και το μυστήριο της ζωής.

Γέλιο που με φέρνει πιο κοντά στους συνανθρώπους μου

Δάκρυα που με κάνουν να αισθάνομαι τους πονεμένους.

Γέλιο που συμβολίζει τη χαρά και την ίδια μου την ύπαρξη»

Χαλίλ Γκιμπράν: «Δάκρυα και Γέλιο»

Βιβλιογραφία

«Δάκρυ και χαμόγελο» Χαλίλ Γκιμπράν Εκδ. Ιάμβλιχος 2008
«Σύγχρονες επιστολές δασκάλων σοφίας Μέρος Ε» Roger de Pins Εκδ. «Ψυχή του κόσμου»
«Γέλιο» από το Περιοδικό «Φιλοσοφική λίθος» | Τεύχος 148
«Ημερολόγιο καθημερινής σοφίας» Εκδόσεις ΝΑ

<http://laughter-yoga.gr/ly/live-laugh-love/>
<http://www.clickatlife.gr/euzoia/story/15591>
<http://antistres-roi.blogspot.gr/2011/09/blog-post.html>
http://psycho--blog.blogspot.gr/2013/06/blog-post_7.html

Hogfather

Σκηνοθεσία: Vadim Jean

Σενάριο: Vadim Jean, Terry Pratchett (βιβλίο)

Ηθοποιοί: David Jason, Marc Warren, Michelle Dockery, Ian Richardson, David Warner, Nigel Planer

Βρισκόμαστε στον Δισκόκοσμο, έναν κόσμο επίπεδο ο οποίος στηρίζεται στην πλάτη τεσσάρων ελεφάντων που, με τη σειρά τους, στέκονται στην πλάτη της Μεγάλης Α'Τού-ιν, μιας τεράστιας χελώνας που κολυμπάει στο διάστημα. Ο Hogfather (το αντίστοιχο του δικού μας Άγιου Βασίλη) έχει εξαφανιστεί, μετά από τη δολοπλοκία των Ελεγκτών της Πραγματικότητας. Ο Θάνατος αποφασίζει να μεταμφιεστεί και να τον αντικαταστήσει, ώστε οι άνθρωποι να συνεχίσουν να πιστεύουν. Παράλληλα, η εγγονή του Θανάτου, Σούζαν, αναλαμβάνει να ανακαλύψει τι συνέβη στον αληθινό Hogfather. Πρέπει όμως να κάνει γρήγορα, γιατί αν χαθεί η πίστη των ανθρώπων, τότε ο ήλιος δεν θα ανατείλει ποτέ ξανά...

Η ταινία βασίζεται στο ομώνυμο βιβλίο της σειράς Discworld του Terry Pratchett. Στον Discworld παρωδούνται τα διάφορα λογοτεχνικά κλισέ (για παράδειγμα, οι διάφορες συμπτώσεις που βοηθούν στο να εξελιχθεί η υπόθεση μιας ιστορίας όπως και το γεγονός ότι κάτι που έχει μία στο εκατομμύριο πιθανότητες να πετύχει, πετυχαίνει τη στιγμή που χρειάζεται, εντάσσονται στα πλαίσια ενός επιστημονικά αποδεδειγμένου φυσικού νόμου, γνωστού ως «αφηγηματική αιτιότητα»), ενώ θίγονται και θέματα που απασχολούν τον δικό μας κόσμο, όπως είναι η κοινωνία, η πολιτική, η θρησκεία, η επιστήμη, η τεχνολογία, πάντα μέσα από ένα σατιρικό πρίσμα. Έτσι, λοιπόν, το «Hogfather» καταπιάνεται με τα Χριστούγεννα: οι διάφορες ιστορίες, καθώς και η όλη αντίληψη σχετικά με το «πνεύμα των Χριστουγέννων», αναλύονται σε βαθμό αποδόμησης, για να ξαναχτιστούν στο τέλος μέσα από ένα πραγματικά ψυχαγωγικό μονοπάτι. Αυτό βέβαια, αφού ξεπεραστεί το αρχικό σοκ μιας συγκεκριμένης ανθρωπομορφικής προσωποποίησης με κόκκινο μανδύα και δρεπάνι που κάνει «χο, χο, χο!»

Πέρα από όλα αυτά, αποτελεί μια αρκετά σοβαρή μελέτη πάνω στο νόημα της ζωής, την εξέλιξη των μύθων και των συμβόλων και την ουσία της πίστης (με την ευρύτερη έννοια). Και στην τελική, όλα είναι θέμα οπτικής γωνίας.

Ευτυχισμένο Hogswatch σε όλους!

εσωτερικός
κινηματογράφος

testare
τον
εαυτό σου

13

χαρακτηριστικά των ανθρώπων με υψηλό δείκτη συναισθηματικής νοημοσύνης

Ο δείκτης συναισθηματικής νοημοσύνης μας (Emotional Intelligence), ή αλλιώς EQ, καθορίζει τον τρόπο με τον οποίο διαχειριζόμαστε τα συναισθήματα, τόσο τα δικά μας, όσο και των άλλων και μπορεί να διαδραματίσει κρίσιμο ρόλο στον καθορισμό της ευτυχίας και της επιτυχίας μας.

Πώς όμως μπορούμε να ελέγξουμε το επίπεδο της συναισθηματικής μας νοημοσύνης; Όπως εξηγεί ο Ντάνιελ Γκόλμαν, ψυχολόγος και συγγραφέας της μελέτης «Focus: The Hidden Driver of Excellence», μιλώντας στο Huffington Post, υπάρχουν 13 στοιχεία που σηματοδοτούν ότι ορισμένα άτομα έχουν υψηλό EQ

1. Είναι περίεργοι να γνωρίσουν ανθρώπους που δε ξέρουν

Αυτό δείχνει ότι το άτομο έχει έναν ορισμένο βαθμό ενσυναίσθησης, ένα από τα κύρια συστατικά της συναισθηματικής νοημοσύνης. Τα Ατομα με Υψηλή Ενσυναίσθηση (HEPS) – εκείνα που

είναι εξαιρετικά προσαρμοσμένα στις ανάγκες και τα συναισθήματα των άλλων, και ενεργούν με τρόπο που να είναι ευαίσθητη στις ανάγκες αυτές – έχουν ένα σημαντικό κοινό χαρακτηριστικό: Είναι πολύ περίεργα για τους ξένους και πραγματικά ενδιαφέρονται να μάθουν περισσότερα για τους άλλους.

2. Είναι γεννημένοι ηγέτες

Σύμφωνα με τον Γκόλμαν, οι εξαιρετικοί ηγέτες συχνά έχουν ένα πράγμα κοινό. Εκτός από τις παραδοσιακές απαιτήσεις για την επιτυχία, διαθέτουν μοναδικό ταλέντο, ισχυρή ηθική εργασίας και φιλοδοξία, στοιχεία που σηματοδοτούν υψηλό βαθμό συναισθηματικής νοημοσύνης.

3. Γνωρίζουν τις ικανότητες αλλά και τις αδυναμίες τους

Ένα άτομο με υψηλό EQ, μαθαίνει να εντοπίζει τις δυνατότητες και τις αδυναμίες του και να αναλύει πώς αυτές λειτουργούν πιο αποτελεσματικά σε αυτό το πλαίσιο. Αυτή η συνειδητοποίηση γεννά την ισχυρή αυτοπεποίθηση, που είναι ένας βασικός παράγοντας της συναισθηματικής νοημοσύνης, σύμφωνα

να με τον Γκόλμαν.

4. Ξέρουν και επιλέγουν πότε θα προσέξουν κάτι.

Η ικανότητα να αποφεύγουμε τους περισπασμούς και να επικεντρωνόμαστε στο έργο μας είναι το κλειδί για τη συναισθηματική νοημοσύνη, αναφέρει ο Γκόλμαν.

5. Όταν συγχύζονται ξέρουν ακριβώς το λόγο

Όλοι βιώνουμε μια σειρά από συναισθηματικές διακυμάνσεις κατά τη διάρκεια της ημέρας και συχνά δεν χρειάζεται καν να καταλάβουμε τι προκαλεί ένα κύμα οργής ή θλίψης. Αλλά μια σημαντική πτυχή της αυτογνωσίας και του υψηλού EQ είναι η ικανότητα να αναγνωρίζουμε από πού πηγάζουν τα συναισθήματα μας, από πού προέρχονται, και να ξέρουμε ακριβώς γιατί αισθανόμαστε έτσι.

6. Τα πάνε καλά με τον περισσότερο κόσμο

Το να έχεις ειλικρινείς, εκπληρωμένες και αποτελεσματικές σχέσεις είναι σημάδι υψηλής συναισθηματικής νοημοσύνης, σύμφωνα με τον Γκόλμαν.

7. Τους ενδιαφέρει ιδιαίτερα να είναι καλοί και ηθικοί

Μια πτυχή της συναισθηματικής νοημοσύνης είναι η «ηθική ταυτότητα», η οποία έχει να κάνει με το βαθμό στον οποίο θέλουμε να δούμε τους εαυτούς μας ως ηθικά άτομα, άτομα που νοιάζονται για τους άλλους. Εάν είστε κάποιος που νοιάζεται για την δημιουργία αυτής της πλευράς του εαυτού του ανεξάρτητα από το πώς έχετε ενεργήσει κατά το παρελθόν σε ηθικές καταστάσεις, μπορεί να έχετε ένα υψηλό EQ.

8. Νοιάζονται και βοηθούν τους άλλους

Αν καθυστερείτε τις δραστηριότητες σας προκειμένου να δώσετε προσοχή σε άλλους ή να τους βοηθήσετε και ξεστρατίζετε για να πείτε γεια σε κάποιον ή να βοηθήσετε μια ηλικιωμένη γυναίκα στο μετρό, έχετε υψηλή συναισθηματική νοημοσύνη σύμφωνα με τον Γκόλμαν.

9. Είναι καλοί στο να διαβάζουν εκφράσεις του προσώπου

Η ικανότητα να καταλαβαίνει κανείς τα συναισθήματα του άλλου απλώς κοιτάζοντας το πρόσωπό του είναι δείγμα υψηλού EQ

10. Είναι καλοί στο να κρίνουν χαρακτήρες

Εάν η διαίσθηση σας για κάποιο άτομο σπάνια πέφτει έξω τότε αυτό είναι δείγμα υψηλού EQ.

11. Εμπιστεύονται το ένστικτό τους

Ένας συναισθηματικά έξυπνος άνθρωπος είναι κάποιος

που αισθάνεται άνετα να ακολουθεί τη διαίσθησή του, εξηγεί ο Γκόλμαν. Εάν είστε σε θέση να εμπιστευέστε τον εαυτό σας και τα συναισθήματά σας, τότε διαθέτετε υψηλό EQ.

12. Μπορούν και αυτενεργούν συχνά

Είστε πάντα φιλόδοξοι και εργατικοί, ακόμα και όταν δεν ανταμείβετε για αυτό; Αν έχετε προσωπικό κίνητρο και μπορείτε να εστιάσετε την προσοχή και την ενέργειά σας για την επιδίωξη των στόχων σας τότε είναι πιθανό να έχετε ένα υψηλό EQ.

13. Ξέρουν πότε να πούνε «όχι»

Η αυτοσυγκράτηση είναι ένα από τα βασικά συστατικά της συναισθηματικής νοημοσύνης και σημαίνει ότι είστε σε θέση να πειθαρχήσετε τον εαυτό σας και να αποφύγετε κακές συνήθειες. Οι συναισθηματικά ευφυείς άνθρωποι γενικά μπορούν να διαχειριστούν σωστά το άγχος και να ελέγχουν τις παρορμήσεις τους, σύμφωνα με τον Γκόλμαν.

ΒΙΤΑΜΙΝΕΣ

...ΓΙΑ ΤΗΝ ΨΥΧΗ

Η αξία του ανθρώπου δεν
είναι στη νίκη αλλά στον
αγώνα για τη νίκη.
- Ν. Καζαντζάκης.

Τα λάθη είναι οι πύλες της ανακάλυψης
- Τζέιμς Τζόνς

Το δύσκολο δεν είναι να ανεβαίνεις, αλλά ανεβαί-
νοντας να παραμένεις ο ίδιος
- Jules Michelet

Κάνε αυτό που μπορείς, με ό,τι έχεις,
όπου κι αν είσαι

- T. Roosevelt

«Για να ζήσεις την απόλυτη
ευτυχία, θα πρέπει να έχεις
κάποιον για να την μοιραστείς»
- Mark Twain

Ζωή είναι αυτό που συμβαίνει την ώρα
που εσύ κάνεις σχέδια για το μέλλον
- Τζων Λένον

Θυμάμαι τη μαγική στιγ-
μή, που ένα «ναι» ή ένα «όχι»
μπορεί ν' αλλάξει όλη την
ύπαρξη.
- Paulo Coelho

Τα μεγάλα λόγια έχουν ένα
καλό... Μπορεί να κρυφτεί
πίσω τους ένας μικρός άν-
θρωπος
- Β. Κούμπλεκα

Γίνε οδηγός, μην είσαι αφέντης.
Αυτή είναι η αληθινή αρετή
- Λάο Τσε

σε περιμένουμε ...

ΤΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

Υπάρχει μια φυλή στην Αφρική, όπου η ημερομηνία γέννησης ενός παιδιού δεν υπολογίζεται από τη στιγμή που γεννήθηκε, ούτε από τη στιγμή της σύλληψης, αλλά από την ημέρα που το παιδί υπήρξε ως σκέψη στο μυαλό της μητέρας του. Και όταν μια γυναίκα αποφασίζει ότι θα έχει ένα παιδί, πάει και κάθεται κάτω από ένα δέντρο μόνη και ακούει όσο μπορεί να ακούσει το τραγούδι του παιδιού που θέλει να έρθει. Και αφού έχει ακούσει το τραγούδι, πάει πίσω στον άνθρωπο που θα είναι ο πατέρας του παιδιού, και το διδάσκει σ' αυτόν. Και στη συνέχεια, όταν κάνουν έρωτα για να συλλάβουν σωματικά το παιδί, τραγουδούν το τραγούδι του παιδιού, ως ένα τρόπο για να το καλέσουν.

Και στη συνέχεια, όταν η μητέρα είναι έγκυος, η μητέρα διδάσκει το τραγούδι του παιδιού στις μαίες και τις ηλικιωμένες γυναίκες του χωριού, έτσι ώστε όταν το παιδί γεννιέται, οι μαίες και οι άνθρωποι γύρω του να τραγουδήσουν το τραγούδι του παιδιού για να το υποδεχθούν. Και τότε, καθώς το παιδί μεγαλώνει, οι άλλοι κάτοικοι του χωριού διδάσκονται το τραγούδι του παιδιού. Εάν το παιδί πέσει ή όταν πονάει το γόνατο του, κάποιος αρχίζει να του τραγουδά το τραγούδι του. Ή όταν το παιδί κάνει κάτι θαυμάσιο, ή περνά

μέσα από τις τελετές της εφηβείας και της ενηλικίωσης, οι κάτοικοι του χωριού τραγουδούν το τραγούδι του για να το τιμήσουν.

Στην αφρικανική φυλή υπάρχει μία άλλη περίπτωση κατά την οποία οι κάτοικοι τραγουδούν για το παιδί. Σε οποιαδήποτε στιγμή κατά τη διάρκεια της ζωής του, κάποιος που διαπράττει ένα έγκλημα ή μια παρεκκλίνουσα κοινωνική πράξη καλείται στο κέντρο του χωριού και οι άνθρωποι στην κοινότητα σχηματίζουν ένα κύκλο γύρω του. Στη συνέχεια, τραγουδούν το τραγούδι του ενόχου.

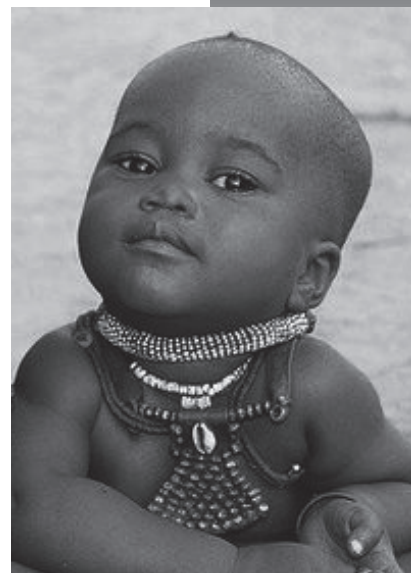
Η φυλή αναγνωρίζει ότι η διόρθωση της αντικοινωνικής συμπεριφοράς δεν είναι η τιμωρία. Είναι η αγάπη και η ανάμνηση της ταυτότητας. Όταν έχω αναγνωρίσει το δικό μου τραγούδι, δεν έχω καμία επιθυμία ή την ανάγκη να κάνω κάτι που θα βλάψει τον άλλο.

Και το τραγούδι είναι ο τρόπος μέσα από τη ζωή τους. Στο γάμο, τα τραγούδια των νεόνυμφων τραγουδιούνται, μαζί. Και τέλος, όταν αυτό το παιδί είναι ξαπλωμένο στο κρεβάτι, έτοιμο να πεθάνει, όλοι οι κάτοικοι γνωρίζουν το τραγούδι του, και του τραγουδούν – για τελευταία φορά – το τραγούδι του.

Μπορεί να μην έχουμε μεγαλώσει σε μια αφρικανική φυλή που τραγουδάει το τραγούδι μας σε κρίσιμες μεταβάσεις της ζωής μας, αλλά η ζωή πάντα

ήξερες
ότι...

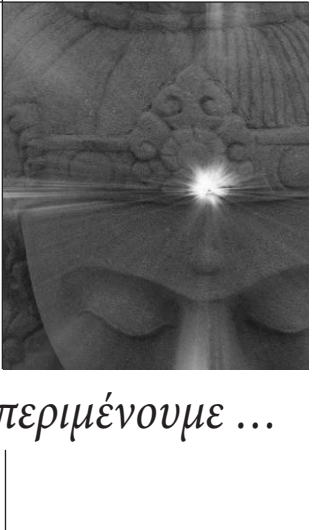
μας υπενθυμίζει τότε είμαστε σε αρμονία με τον εαυτό μας και τότε όχι. Όταν αισθανόμαστε καλά, αυτό που κάνουμε ταιριάζει με το τραγούδι μας ενώ όταν αισθανόμαστε άσχημα, δεν συμβαίνει αυτό. Στο τέλος, θα αναγνωρίσουμε όλοι μας το τραγούδι μας και θα το τραγουδούμε καλά. Μπορεί να αισθανθούμε λίγο αμήχανα αυτή τη στιγμή, αλλά έτσι έχουν όλα όσα έχουν να κάνουν με σπουδαίους τραγουδιστές. Ας κρατήσουμε το τραγούδι μας και θα βρούμε το δρόμο μας για το σπίτι.

Μετάφραση : Αρκούλη Κυριακή
Πηγή: <http://banoosh.com/blog/2013/12/03/tribe-in-africa-where-the-birth-date-of-a-child-is-counted-not-from-when-they-were-born/#>

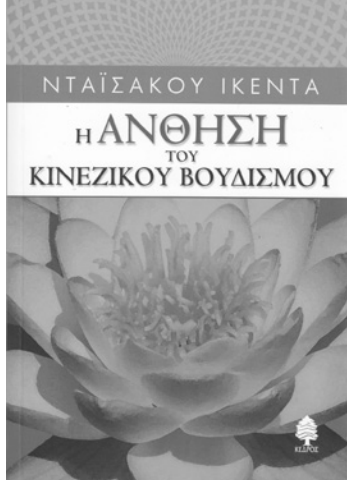
infoGUIDE

ένα ταξίδι στα μονοπάτια της Γνώσης

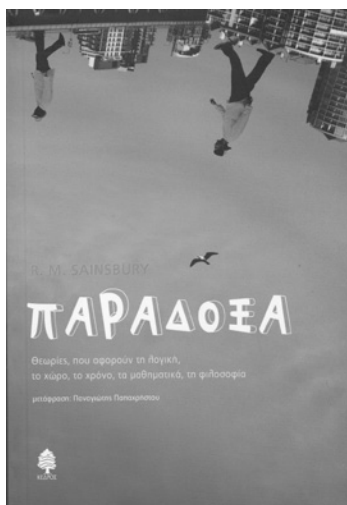
Αθήνα Αγ.Μελετίου 29, τηλ. 210 88 10 830 Σεμινάριο Εσωτερικής Φιλοσοφίας 19 Ιανουαρίου, 8 μ.μ.		Νέα Σμύρνη 25ης Μαρτίου 15 (1ος ορ.) τηλ 69 87 43 73 87 W'Up Έναρξη Σεμιναρίου με θέμα: "Γίνε εσύ η αλλα- γή που θέλεις για τον κό- σμο" 20 Ιανουαρίου, 8 μ.μ	Ιλίσια Ποταμιάνου 13, τηλ 210 7794368, 6987124197 Έναρξη σεμιναρίου με θέμα: "Η φιλοσοφία επι- στρέφει!" 3 Φεβρουαρίου, 8 μ.μ.
Περιστέρι Πτολεμαΐδος 6, τηλ. 2130282657 Έναρξη Σεμιναρίου: Αύρα και Αστρικό Πεδίο 09 Φεβρουαρίου, 8 μ.μ.	Θεσσαλονίκη Βαρδάρης Λαγκαδά 7 & Βάχχου 1, τηλ. 2310- 551476 Ομιλία με θέμα: "Η δύνα- μη της σκέψης" 14 Ιανουαρίου, 8 μ.μ.	Θεσσαλονίκη Εγνατίας 93, τηλ. 2310-285020 Έναρξη σεμιναρίου με θέμα: "Η δημιουργική φαντασία" Δευτέρα 16 Φεβρουαρίου, 8μ.μ	Ιωάννινα Πετροτσπούλου 10, τηλ. 2651034813 Έναρξη σεμιναρίου με θέμα: "Η τέχνη του να εί- σαι ο εαυτός σου" 28 Ιανουαρίου, 8 μ.μ.
	Βόλος Ιάσωνος 143, τηλ. 24210 31931 Ομιλία με θέμα: "Ο Πλάτωνας και ο μύθος της Σπηλιάς" 2 Φεβρουαρίου, 8μ.μ	Ρέθυμνο Κουντουριώτη 113 Αφιέρωμα στο Ν. Καζα- ντζάκη 23 Φεβ, 9.30 μμ.	Ηράκλειο Σμύρνης 24, τηλ. 6981888493 Σεμινάριο Φιλοσοφίας: "Από τη σκέψη στη δρά- ση" 21 Ιανουαρίου 9 μ.μ
Χανιά Τζανακάκη 21, (Polyhoros) Έναρξη σεμιναρίου: "Η φιλοσοφία σαν τρόπος ζωής" 22 Ιανουαρίου, 9.00 μ.μ.	Πάτρα Κολοκοτρώνη 37, τηλ. 6980500034 Σεμινάριο Εσωτερικής Αναζήτησης: Φιλοσοφία στην Πράξη 23 Φεβρουαρίου, 8.30 μ.μ.	Λάρισα Ανθίμου Γαζή 14, τηλ.6948067149 Έναρξη Σεμιναρίου με θέμα: "Γίνε εσύ η αλλα- γή που θέλεις για τον κό- σμο" 3 Φεβρουαρίου, 8 μ.μ	

σε περιμένουμε ...

Η ΑΝΘΗΣΗ ΤΟΥ ΚΙΝΕΖΙΚΟΥ ΒΟΥΔΙΣΜΟΥ - ΝΤΑΪΣΑΚΟΥ TAKENTA

Το βιβλίο αυτό συνθέτει μια παραστατική αφήγηση στην οποία αρχικά πρωταγωνιστούν οι μοναχοί και οι έμποροι που εισήγαγαν το Βουδισμό στην Κίνα ακολουθώντας το Δρόμο του Μεταξιού, και στη συνέχεια οι επιφανείς Κινέζοι βουδιστές. Περιγράφει την ανάπτυξη συγκεκριμένων βουδιστικών σχολών στην Κίνα, εστιάζοντας στη σχολή του Τσιαντάι, που αργότερα άσκησε επιρροή και στην Ιαπωνία. Τέλος, παραθέτει συνοπτικά την παρακμή του Βουδισμού στην Κίνα μετά τις σκληρότατες διώξεις του 10ου αιώνα. Η σοφία και η ενόραση χαρακτηρίζουν τα κεντρικά πρόσωπα του βιβλίου, μεταξύ των οποίων περιλαμβάνονται ο σπουδαίος μεταφραστής Κουμαρατζίβα και ο διαπρεπής βουδιστής Τσιαντάι Ζιγί. Εμφανίζονται ολοζώντανοι στο προσκήνιο της Άνθησης του Κινεζικού Βουδισμού, αφενός για να μας δια φωτίσουν για το ρόλο του Βουδισμού στην κινεζική κοινωνία και, κατ' επέκταση, σε όλη την ανθρωπότητα, και αφετέρου για να χαράξουν το δρόμο που η θρησκεία οφείλει να ακολουθήσει, προκειμένου να ανταποκριθεί στις αδήριτες ανάγκες των καιρών, τότε και τώρα.

ΤΑ ΠΑΡΑΔΟΞΑ - R.M. SAINSBURY

Στο βιβλίο αυτό ο καθηγητής φιλοσοφίας Ρ. Μ. Σένσμπουρι μας ξεναγεί στο λαβυρινθώδη, προκλητικό όσο και γοητευτικό κόσμο των παραδόξων. Εξηγεί ότι συνδυάζουν τη διασκέδαση με την απαιτητική πνευματική άσκηση, την έρευνα με την γόνιμη αντιπαράθεση, καθώς είναι εύκολο να διατυπωθούν, δύσκολο όμως να «επιλυθούν». Σημειώνει ότι πρόκειται για πολυσύνθετα πνευματικά παιχνίδια, που συνδέονται ιστορικά με κρίσιμους σταθμούς και επαναστατικά βήματα στο χώρο της διανόησης, ενώ εγείρουν σοβαρά θεωρητικά ζητήματα που σχετίζονται με τα πεδία της Φιλοσοφίας, της Λογικής, των Μαθηματικών. Με οξύνοια, χιούμορ και σαφήνεια ο Σένσμπουρι παραθέτει μερικά πασίγνωστα παράδοξα, προσκαλώντας τον αναγνώστη να αναμετρηθεί μαζί τους.

Η ΨΥΧΗ ΚΑΙ Ο ΜΗΧΑΝΙΣΜΟΣ ΤΗΣ - ΑΛΙΚΗ Α. ΜΠΕΪΛΗ

Είναι ευρέως αποδεκτό αποκρυφιστικό γεγονός ότι η ψυχή εργάζεται μέσα από το μηχανισμό της τριπλής προσωπικότητας – τα νοητικά, τα συναισθηματικά και τα αιθερικό-φυσικά πεδία της συνείδησης – για τη διέγερση των τριών κόσμων της ανθρώπινης εξέλιξης. Η μέθοδος με την οποία η ψυχή και οι φορείς της προσωπικότητας δρουν αμοιβαία και λειτουργούν μαζί, εκτίθενται σ' αυτό το βιβλίο. Έτσι γίνεται ξεκάθαρος ο τρόπος με τον οποίο λειτουργεί στην πραγματικότητα ο ανθρώπινος οργανισμός.

ΟΙ ΕΠΙΚΕΣ ΠΑΡΑΔΟΣΕΙΣ: ΜΙΑ ΑΛΛΗ ΠΡΟΣΕΓΓΙΣΗ - ΑΝΤΩΝΙΟΣ Ν. ΜΑΣΟΥΡΙΔΗΣ

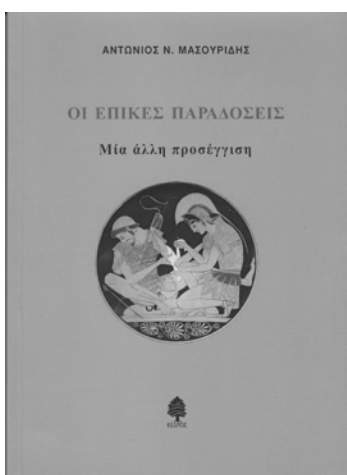
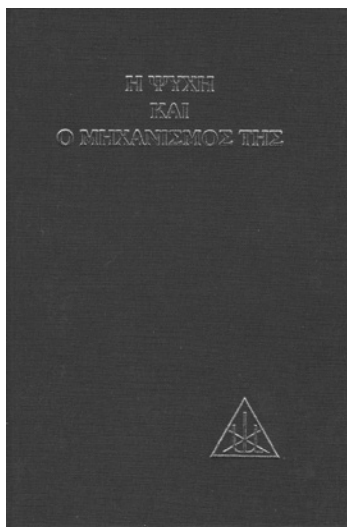
Ο θησαυρός της αρχαίας Ελληνικής μυθολογίας περιλαμβάνει και εξιστορήσεις πολεμικών επεισοδίων στα οποία μετείχαν μαχητές από όλες τις γωνιές του ελλαδικού χώρου. Τα κυριότερα από τα επικά αυτά επεισόδια είναι η Αργοναυτική εκστρατεία, ο πόλεμος των Επτά επί Θήβας, ο πόλεμος των Επιγόνων, τέλος δε ο Τρωικός πόλεμος, ο θρύλος του οποίου συγκινεί μέχρι και σήμερα τους αναγνώστες της Ιλιάδας και της Οδύσσειας.

Σκοπός της μελέτης αυτής είναι η ανάλυση των διαχρονικών συνδέσμων μεταξύ των πρωταγωνιστών των επικών αυτών επεισοδίων, εν όψει των τελευταίων αρχαιολογικών ευρημάτων στην Θήβα και στην Τρώαδα και των Χιττιτικών επιγραφών που αναφέρονται στις σχέσεις των Χετταίων με τους Αχαιούς, η απάντηση στο αιωρούμενο πάντοτε ερώτημα, αν οι μυθικές παραδόσεις που διαδίδονταν από τους περιπλανώμενους αοιδούς, πέντε και πλέον αιώνες πριν από την σύνταξη των Ομηρικών επών, θα μπορούσαν να αντανakλούν ιστορική μνήμη. Ο Αγαμέμνων, ο Αχιλλέας και οι άλλοι ήρωες της Ιλιάδας άλωσαν πράγματι την Τροία του Πριάμου;

Κυκλοφορούν από τις εκδόσεις ΚΕΔΡΟΣ
Γ. Γενναδίου 3, Αθήνα 106 78, τηλ.: 2103809712
www. Kedros.gr, e mail: books@ kedros.gr

βιβλίο
παρου
σιαση

ΣΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ ΤΕΥΧΟΣ

ΤΑ ΤΕΣΣΕΡΑ ΣΤΑΔΙΑ ΕΞΑΛΕΙΨΗΣ ΤΩΝ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΩΝ

Ποια είναι τα κυριότερα προβλήματα του ανθρώπου; Από πού προέρχονται;

Η διδασκαλία που απαντά σε αυτά τα προβλήματα αυτή ξεκινά με βάση το δεδομένο ότι η ύπαρξη του ανθρώπου περιέχει τον πόνο. Παρουσιάστηκε τουλάχιστον πριν από 25 αιώνες από τον Βούδα που προσπάθησε να εντοπίσει και να ανακαλύψει μέσα από μια αλληλουχία καταστάσεων της ζωής του το δρόμο της Σοφίας.

Ούτε η υπερβολή στην αυστηρότητα, ούτε η υπερβολή στην ηδονή βοηθούν τον άνθρωπο και ανακάλυψε πως μόνο η Ατραπός της Μέσης οδού οδηγεί στην απελευθέρωση. Αυτή η διδασκαλία περιλαμβάνει τις τέσσερις μεγάλες Αλήθειες, ή αλλιώς τα τέσσερα στάδια που οδηγούν στην εξάλειψη των προβλημάτων.

Η ΖΩΗ ΚΑΙ ΤΟ ΕΡΓΟ ΤΟΥ ΒΙΒΕΚΑΝΑΝΤΑ

Η ζωή και το έργο του Βιβεκανάντα μας αποδεικνύουν για μια ακόμη φορά πόσο πολύ χρειάζεται ο κόσμος σήμερα δυνατές φωνές πνευματικότητας που να λένε την αλήθεια στον άνθρωπο χωρίς υπεροψίες, μισαλλοδοξίες και αποκλεισμούς.

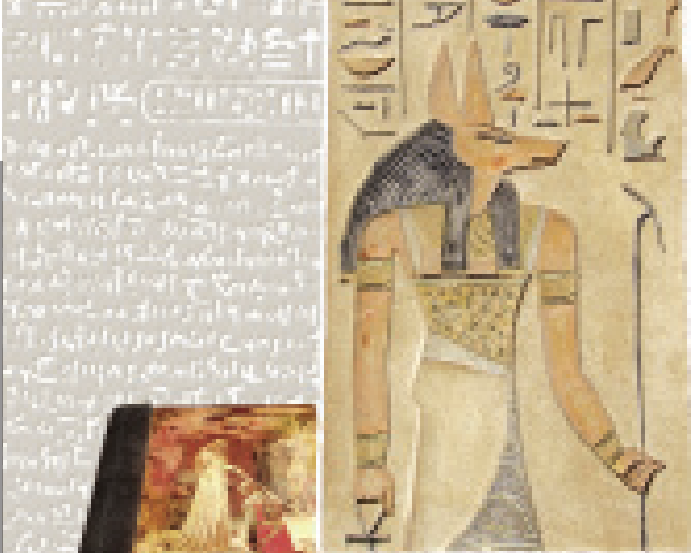
Σε μια συζήτηση του Βιβεκανάντα με έναν καλό του μαθητή στην Ινδία, λίγο πριν πεθάνει, του αποκάλυψε (όπως ισχυρίζεται ο μαθητής του) ότι το έργο του δεν τελείωσε. Ότι αυτός μαζί με τον δάσκαλό του Ραμακρίσνα και την υπόλοιπη ομάδα των στενών μαθητών του Ραμακρίσνα θα έρθουν σε εσθάρκωση για ακόμη μια φορά μετά από 200 έτη για να ολοκληρώσουν το έργο που έχουν ξεκινήσει από προηγούμενες ζωές τους στο παρελθόν.

Αν αυτό είναι αλήθεια, μας επιβεβαιώνει ότι υπάρχουν ακόμα δυνατές ψυχές που μεριμνούν για την πνευματική ανέλιξη της ανθρωπότητας και φροντίζουν οργανωμένες σε ομάδες, να αναλαμβάνουν αποστολές βοήθειας στην αποπροσανατολισμένη ανθρωπότητα.

Η ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΚΗ ΦΑΝΤΑΣΙΑ

Η Δημιουργική Φαντασία, είναι μια γέφυρα ανάμεσα στον συγκεκριμένο υλικό κόσμο και στον αφηρημένο νοητικό κόσμο. Οι εικόνες και τα σύμβολα με τα οποία δουλεύει η φαντασία είναι ενδιάμεσοι ανάμεσα στα φυσικά αντικείμενα και στον κόσμο των Ιδεών. Έχει μια διπλή φύση, γιατί, από τη μια πλευρά, «ενσαρκώνει» τις αφηρημένες ιδέες και, από την άλλη, «κάνει πιο λεπτά και πιο αφηρημένα» τα υλικά αντικείμενα, για να τα μεταμορφώσει σε εικόνες και σύμβολα. Γι' αυτό είναι επίσης το πιο κατάλληλο όργανο για τη μεταμόρφωση και την ανανέωση.

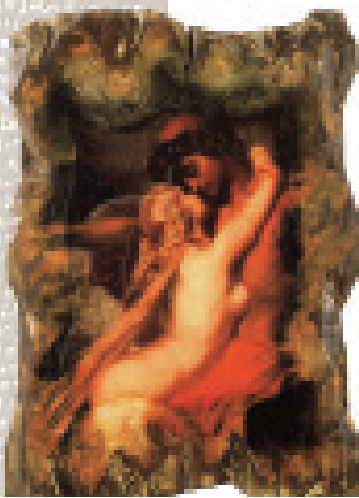

καλλιτεχνικό εργαστήρι *Απελλής*

- αρχαιολογικά αντίγραφα

μνήμες από χαμένους πολιτισμούς ζωντανεύουν μέσα από αντικείμενα - σπόρους της παγκόσμιας πολιτιστικής κληρονομιάς

- είδη γραφείου
- διακοσμητικά τοίχου
- ενθύμια γάμου - βάπτισης
- κοσμήματα
- ημερολόγια
- σημειωματάρια
- ξύλινα διακοσμητικά κουτιά
- καλλιτεχνικές αναπαραστάσεις σε παλαιωμένα ξύλα

Το καλλιτεχνικό εργαστήρι Απελλής δημιουργεί με αφοσίωση στην τέχνη, ως έκφραση της σοφίας που γίνεται ομορφιά.

Τα κομμάτια διατίθενται σε χονδρική και λιανική πώληση.

Έδρα: Αγ. Μελετίου 29, Αθήνα.

Πληροφορίες - Παραγγελίες στο τηλέφωνο:

Αθήνα: 2108231301

ζήσε με την ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ

ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΟ ΣΕΜΙΝΑΡΙΟ

Ποιός είμαι;

Από που έρχομαι;

Που πηγαίνω;

οι απαντήσεις
θα αναζητηθούν
στους:

Πλάτωνα

Αριστοτέλη

Μπαγκαβάτ Γκίτα

Βούδας

Κομφούκιος

Θιβέτ

Αίγυπτος

Πλωτίνος

Στωικοί

Καντ

Διάρκεια:

12 συναντήσεις

Ενάρξεις: κάθε μήνα στα κέντρα της Νέας Ακρόπολης στην Ελλάδα